

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświatycznych.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88

Prenumerata

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie 32 K,	ćwierćrocznie 8 K — h,	rocznie 24 K,	ćwierćrocznie 6 K,
półrocznie 16 K,	miesięcznie 2 K 70 h,	półrocznie 12 K,	miesięcznie 2 K.

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 80 h miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują całoroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h, drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabularyczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30 kwietnia b. r. zamianować najmiłosiwiej radców Namiestnictwa: dr. Stanisława Ustyjanowskiego i Stanisława Grodzickiego, radcami Dworu w Namiestnictwie we Lwowie.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 3 maja b. r. zamianować najmiłosiwiej literata w Warszawie, Ignacego Chrzanońskiego, zwyczajnym profesorem historii literatury polskiej w Uniwersytecie w Krakowie.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 6 marca b. r. zezwolić najmiłosiwiej sekretarzowi ministeryalnemu w Ministerstwie kolei żelaznych, dr. Janowi Gintlowi, przyjąć i nosić cesarsko-japoński order Wschodzącego Słońca IV. klasy.

P. Minister skarbu zamianował wice-sekretarzy ministeryalnych: dr. Augusta Hössa, dr. Alfreda Oermera, Egona bar. Schwanberg Kruchinę, Ludwik Schönruth Baernklaua i dr. Budzisława Derndarsky'ego sekretarzami ministeryalnymi w Ministerstwie skarbu.

P. Namiestnik przeniósł starostę, Seweryna Semlera, z Gródka Jagiellońskiego do Lwowa.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 7 maja 1910 l. XVII 3722/70 z wykazem panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawionym na podstawie sprawozdań c. k. starostw, przedłożonych od 30 kwietnia do 7 maja 1910, — zamieszczone

jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 9 maja.

Po zgonie Edwarda VII.

Jerzy V.

Jerzy ks. Walii, ks. Jorku, hr. d'Iverness, bar. Killarney, urodził się dnia 3 czerwca 1865 w Marlborough House, liczy więc obecnie lat 45.

Przyszedł na świat jako bardzo silne dziecko i cieszył się też zawsze nadzwyczajnym zdrowiem. Ochrzczony w kaplicy św. Jerzego, otrzymał od babki, która była mu matką chrześną, imiona Jerzy, Fryderyk, Ernest, Albert.

Młodość spędził pospołu ze starszym bratem, którego serdecznie kochał i z którym też przez lat 18 ani na dzień się nie rozstał. Ale już w czasach dziecięctwa, zarówno przy nauce, jak w zabawie górował nad nim Jerzy żywością i talentem. Edward podobieństwem rysów i usposobienia wdał się był w matkę, królową Aleksandrę, gdy Jerzy odziedziczył przymioty swe po ojcu. Nowy król uderzająco co do fizygnomii przypomina Mikołaja II, jest tylko nieco wyższy od cara i ma smaglejszą cerę.

Zaledwie do lat 12 doszedłszy, na własne życzenie wstąpił ks. Jerzy z bratem swym starszym do służby w marynarce jako kadet szkoły marynarskiej w Dartmouth. Z królewskimi książętami wcale nie obchodzono się tam inaczej, niż z ich kolegami tej samej rangi; jako jedyny przywilej przyznane im zostało tylko prawo sniania w osobnej kajucie. To bezpośrednie zetknięcie się z różnymi rówieśnikami, wspólna praca, wspólne rozrywki, musiało mieć niezawodnie wielki wpływ na królewskich synów, którzy nie uczęszczali do szkół publicznych i tylko wyjątkowo mieli sposobność znalezienia się wśród publiczności. Niemniej jednak przebieg z pałacu Sandringham na pokład „Brytanii“, było w swoim rodzaju twardą szkołą. Należało wstawać wcześniej rano, po kąpielu w morzu, udawać się na nabożeństwo i le-

dwie zjadłszy następnie śniadanie, już o godzinie 8 minut 45, aż do południa odbywać ćwiczenia. Po obiedzie miała załoga godzinę wypoczynku. Książęta korzystali z niej, by na lądzie zagrać partycję krokieta lub inną; wieczorem zasiadali jeszcze do zadań pisemnych, a po wieczery i modlitwie z udzieniem godziny 10-tej kładli się do łóżka na dobrze zasłużony wypoczynek.

Do służby wstąpili obaj książęta jako kadeci najniższej rangi, szybko jednak wybili się ponad poziom, w czym Jerzemu znakomite oddała przysługi jego zdolność do matematyki.

W tem prostym, pracowitem życiu dostojni młodzieńcy rozwinęli się fizycznie i umysłowo jak najlepiej. Królestwo układali sobie wówczas, iż Jerzy obejmie kiedyś należne stanowisko w marynarce, Edward zaś jako pierwotny przeznaczony był do następstwa na tronie.

Uzyskanie szlif oficerskich bardzo silnie oddziało na Jerzego. W poczuciu odpowiedzialności z oficerskim stopniem związanej spoważniał, baczył pod każdym względem na poprawność swego zachowania, występował z rezerwą, równocześnie zaś przestrzegał, by mu nie okazywano żadnych wyjątkowych względów, lecz traktowano go i nadal zupełnie na równi z innymi. Uchodził za surowego oficera, okazywał jednak po służbę skłonność do filantropii, a także w służbie starał się utrzymać rygor pomiędzy podwładnymi bez używania środków, działających jako postrach. Szybko awansując, starał się jednakowoż awans usprawiedliwić przez to, iż składał wszystkie przepisane egzaminy i tyle w nich okazał wiedzy, a zarazem zdolności, że gdyby nawet nie był dynastą, musiałby zająć w marynarce angielskiej wybitne stanowisko. Wspomniana już zdolność do matematyki i atawistyczny dar zdumiewającej pamięci, spadek po dziadku, ks. Albercie, budziły u egzaminatorów ks. Jerzego zawsze podziw.

W r. 1879 udali się obaj książęta na pokładzie statku „Bacchante“ w podróż do Indyj. Rok cały upłynął im po za ojczyzną, a po powrocie spędzili zaledwie trzy miesiące w gronie rodziny, poczem wysłano ich znowu w długą podróż morską, do Afryki i Australii, następnie zaś do Japonii i Chin, *via* Singapore na Ceylon, przez kanał Suezki na morze Śródziemne do Egiptu i Grecyi.

Tym razem wożąc zabrał niemal dwa lata. Z powrotem „Bacchante“ zawinęła do portu Osborne, tuż naprzeciw zamku tego nazwiska, a zaraz po przybyciu statku, królowa

babka odwiedziła swych książęcych wnuków na pokładzie. W kilka dni później zostali bierzniomani.

W r. 1882 spędzili bracia królewicze sześć miesięcy w Lozannie, aby dokładnie wyuczyć się języka francuskiego i dopiero w roku następnym rozstali się — po raz pierwszy w życiu. Edward ks. Clarence udał się do Cambridge, Jerzy zaś, idąc za głosem zamiłowania, wstąpił napowrót do służby w marynarce.

W r. 1891 zachorował ks. Jerzy na tyfus brzuszny, chorobę dziwnie przesładującą ród jego (dziadek uległ jej, ojciec omal, że nie uległ). Ledwie odzyskałszy zdrowie, dotknięty został strasznym ciosem. Brat jego, ukochany tak gorąco, Edward ks. Clarence (zauważmy tu nawiasem, że żaden z następców tronu, którzy piastowali ten tytuł, nie zasiadł na tronie) padł ofiarą złośliwej influenzy w styczniu 1892.

Katastrofa nie tylko wstrząsnęła do głębi ks. Jerzym, lecz także zmieniła jego stanowisko. Nastęstwo tronu przypadło teraz jemu w udziale, skutkiem czego oczywiście wyrzec się musiał dalszej kariery w marynarce, chociaż i nadal pozostał jej wierny w swem uniłowaniu.

Dla uzupełnienia studyów w języku niemieckim udał się książę z polecenia rodzica do Heidelbergu, głównie dla należytego owdzielenia językiem niemieckim.

D. 3 maja 1893 zaręczył się z narzeczoną zmarłego brata, uroczą ks. Wiktoryą Mary of Teck, powszechnie zwaną „księżniczką May“. W lipcu tegoż roku odbyły się zaślubiny. W pożyciu małżeńskim nadzwyczaj szczęśliwy, uchodzi Jerzy V. za wzorowego męża i ojca. Zamiłowanie w życiu rodzinnym i pociąg do oszczędności zawdzięcza, zdaje się, dziadkowi.

Gdy jeszcze nie przyświecała mu nadzieja uzyskania korony, doskonale dawał sobie radę z bardzo skromnymi apanażami. Hazardu nie cierpił i nigdy go nie próbował; grywa jedynie whista w kółku najbliższych.

Odsunięty od udziału w służbie marynarskiej, a w myśl konstytucyi niedopuszczony do udziału w urzędzie, oddał się był ks. Walii w zupełności obowiązkom ojca i rolnika. Wychowaniem sześciorga swych dzieci kierował osobiście. Po za tem gorliwie objędział swe majątki, studyował i praktycznie przeprowadzał melioracje rolne i poprawę rasy bydła, w chwilach zaś wolnych pracował dalej nad teoretyką sztuki marynarskiej. Ma tylko jedną namiętność: jest zagorzałym

Z Wenecyi.

III.

(Wystawa).

Urządzenie IX. międzynarodowej wystawy sztuki, jest — jak kilka lat temu — wzorowe; na każdym kroku widać rękę artysty, która czuwała nad ustawieniem najmniejszego drobiazgu, nad doskonałym rozwieszeniem kilku tysięcy obrazów, zgrupowaniem kwiatów, draperij i ozdób, nad uregulowaniem światła i t. d. Sale, salony i gabinety mają też wygląd nadzwyczaj estetyczny i piękny; do wewnętrznej dekoracyi i tonu ścian dostosowane są bardzo dobrze meble, formatem i kolorem, dywany i zasłony u drzwi; niektóre sale mają u góry fryz, inne szerokie pasy tylko, są również sale bez wyszukanych ozdób, proste i w tej nienaganej prostocie swojej niezmiernie piękne; taka n. p. sala Klimta, jasna, prawie bez ozdób, doskonale pozwala odbijać się od swojego tła, pstrym, modernistycznym, wcale ciekawym płótnom oryginalnego malarza niemieckiego. Niektóre umyślnie są lekko przyściemnione dla podniesienia efektów świetlnych specjalnych obrazów, inne znowu mają specjalnie dostosowane światło, n. p. do cha-

rakteru rzeźb. Nic się tu nie kłóci z sobą, niema zbytecznego przeładowania i taniego „przepychu“ — w parze idą smak, elegancya i wygoda.

Sama wystawa nadzwyczajna nie jest. Może być, że jest to mojem przywidzeniem, ale jeśli się wyjdzie z Giardini Publici, a wstąpi potem do Akademii, Pałacu dożów lub do którego z kościołów i patrzy się na Tintoretta, Veronesa, Tycyana, Palinę i innych, mimowoli przychodzi się do przekonania, że pomimo ciągłego doskonalenia środków technicznych, pomimo tyloletnich prób i szukania, pomimo tylu haseł i programów, wielu, nawet bardzo czasem wybitnych mistrzów współczesnych, całosci potężnej nie daje, czegoś tym obrazom nie dostaje, czegoś były są doskonałe, ale jakże często szwankuje tu rysunek, tam prawda, ekspresya całosci lub koloryt. Są potężne, wielkie talenty — geniuszów jednak stanowczo brak! W całym tym chaosie kilku tysięcy płócien, nie wiem czy pięćdziesiąt, dwadzieścia choćby, mogłyby być tem dla nas współczesnych, czem były płótna takiego Tycyana dla renesansowych Wenecyan. A mówi się dużo o naszym, współczesnym renesansie! Nie porównywał, bo z różnymi względów rzeczy tych porównywać nie można i nie wolno, inne są dziś wymagania i sposób malowania, szukam tylko tej pełni wyrazu genialnej duszy twórczej, tego zbiornego wypowiedzenia się wybuchowych natchnień i jakiejś syntezy, której dopatrzeć się przecież możnaby w dziełach aż tylu ar-

tystów z całej prawie ziemi i stwierdzam, że wystawa wenecka to właśnie daje w bardzo małej mierze.

Jest kilka płócien (z rzeźb jeszcze mniej!) które mają wartość monumentalną, dużo jest dzieł niezwykłej piękności, przeważnie jednak są rzeczy, które się widzi tysiącami w salonach wystawowych, a które się podziwia, chwali, gani i przechodzi dość obojętnie obok nich: mają kapitalne swoje walory, ale też równocześnie i kapitalne błędy, które pokrywa się efektem i sztuczkami. I dlatego, pomimo olbrzymiego pod niejednym względem kroku naprzód we współczesnym malarstwie (nie mówię już o takiej np. perspektywie i plain-airze, z którymi starzy mistrze niejednokrotnie uporać się nie mogli!), powraca się ciągle i ciągle się zachwyca niesmiertelnymi płótnami twórców Odrodzenia...

Po za tem jednak, wystawa wenecka jest bardzo interesująca i warta zwiedzenia. Podzielona jest w ten sposób, że część sal poświęcona jest w całosci dziełom najwybitniejszych, żyjących lub niedawno zmarłych, mistrzów (*mostra individuale*), jak n. p. Renoirowi, J. Laveryemu, J. Israëlsowi, Klimtowi, Zwintserowowi, A. Rollowi, Fragiacomowi, Sartorelliemu, Carlandiemu, Nettiemu i innym; osobne sale mają Bułgarzy, Hiszpanie, Czesi razem z Polakami. Niektórzy artyści wystąpili razem jak Neapolitańczycy, Wenecyanie, Trysteńczycy, Toskańczycy i inni; reszta sal

mieści dzieła artystów najrozmaitszych krajów i narodów. Prócz tego specjalne pawilony mają Anglicy, Węgrzy, Bawarczy i Belgowie.

Niepodobieństwem jest, pisać szczegółowo i obszernie o najwybitniejszych choćby tylko obrazach i rzeźbach, stwierdzamy więc tylko raz jeszcze, że nie brak rzeczy bardzo dobrych, stojących na wyżynie wielkiej, rzetelnej sztuki; szczególnie portret jest dobrze reprezentowany, bardzo dobre są również nieraz pejzaże, akwaforty i rysunki; w pejzażu prym wodzą Włosi, tak ilościowo jak i jakościowo, choć w tym dziale mają doskonałe rzeczy artyści i innych narodowości. Wcale dobre wrażenie robi pawilon sztuki węgierskiej; artyści wystąpili z szeregiem silnych i uczciwie robionych płócien, podobnie jak ciekawi Hiszpanie ze znakomitym Zuluegą Anglików i Belgów lepszych można spotkać w salonach światowych. Czesi i Polacy mają małą salę, zapelnioną kilkunastoma tylko obrazami i rzeźbami.

Nie wdając się w szczegółowy rozbiór całej wystawy, z powodu szczupłości miejsca, przypatrzmy się bliżej, jak się przedstawia sztuka nasza i jakie robi wrażenie.

Artur Schröder.

Gmina Marienbadu wysłała do Londynu deputację, która złoży królowi Jerzemu kondolencję, a następnie weźmie udział w pogrzebie.

Niemcy.

Z powodu śmierci króla angielskiego wrócił cesarz Wilhelm w sobotę wieczorem z Wiesbadenu do Poczdamu.

Cesarz zaraz po otrzymaniu wiadomości o zgonie króla wysłał serdeczny telegram do rodziny i zamysła osobiście udać się na pogrzeb.

Kancelarz Rzeszy niemieckiej Bethmann-Hollweg złożył angielskiemu ambasadorowi w Berlinie, Goschenowi, odwiedzin i wyraził imieniem rządu cesarskiego i rządu pruskiego kondolencję. Niemiecki ambasador w Londynie otrzymał polecenie wyrażenia imieniem rządu kondolencji rządowi angielskiemu.

W Sejmie pruskim, przed przejściem do porządku dziennego, prezydent Kröcher wyraził najgłębsze współczucie z powodu śmierci króla angielskiego.

Nordd. Allg. Ztg. pisze z powodu śmierci króla angielskiego: W Niemczech z uznaniem wspomina się o osobistych zaletach i wielkich cnotach zmarłego króla, jako władcy państwa światowego. Władając językiem niemieckim od młodu, odczuwał on zawsze potrzebę odwiedzania stron niemieckich, które tak polubił. Naród niemiecki bierze żywy udział w bolesnych uczuciach, jakie budzi śmierć króla przedewszystkiem w naszym Domu cesarskim. Naród jego wspominać go będzie zawsze z wdzięcznością, a w dziejach jego żyć będzie dalej w wielkiej czci.

Rossya.

Car i rząd carski przesłali depeche kondolencyjne.

Carowa wdowa Marya Teodorówna i w. książę Michał Aleksandrowicz wyjechali do Londynu.

Francya.

Prezydent Fallières wystosował do królowej Aleksandry i do księżstwa Walii depeche kondolencyjne z wyrazami ubolewania z powodu niespodzianego zgonu króla, który dał Francji tyle dowodów przyjaźni.

Minister spraw zagranicznych Pichon, który obecnie bawi w górach Jura, wysłał do angielskiego ministra spraw zagranicznych Greya depeche kondolencyjne. Pichon wróci w poniedziałek do Paryża, a we wtorek weźmie udział w nadzwyczajnej Radzie gabinetowej, która będzie obradowała nad składem francuskiej delegacji na pogrzeb króla Edwarda.

Wszyscy ministrowie, którzy obecnie bawią w Paryżu, zapisali w ambasadzie angielskiej swe nazwiska.

Z pałacu Elizejskiego i ministerstw powiewają żałobne chorągwie na pół masztu.

Francję reprezentować będzie prawdopodobnie b. prezydent Loubet, za którego rządów przyszedł do skutku układ Anglii z Francją.

Włochy.

Król przesłał telegraficznie serdeczne wyrazy współczucia i zarządził z powodu śmierci króla Edwarda dwutygodniową żałobę dworską.

Minister spraw zagranicznych San Giuliano polecił włoskiemu ambasadorowi w Londynie, aby wyraził rządowi angielskiemu najgłębsze współczucie w imieniu rządu i narodu włoskiego.

Minister spraw zagranicznych Giuliano wystosował do angielskiego ministra spraw zagranicznych Greya depeche kondolencyjną. Minister Giuliano w południe osobiście zjawił się w ambasadzie angielskiej i złożył kondolencję rządowi angielskiemu.

W szczerze zapełnionej Izbie deputowanych San Giuliano wygłosił mowę żałobną, której posłowie wysłuchali stojąc.

Prezydent Izby w imieniu Izby przyłączył się do tej manifestacji żałobnej rządu.

Uchwalono następnie na znak żałoby przerwać posiedzenia do środy, przez ten czas wywiesić chorągiew na parlamentnie, zniżoną do pół masztu, oraz przesłać protokół z tego posiedzenia prezydentowi Izby gmin.

Wszystkie wnioski te przyjęto jednomyślnie przez aklamację, poczem posiedzenie zanknięto.

Hiszpania.

Król Alfons przesłał królowej Aleksandrze i księżstwu Walii telegram kondolencyjny. Wszystkie zapowiedziane na ten miesiąc uroczystości dworskie odwołano.

Dzienniki madryckie podnoszą wybitną rolę, jaką król Edward odegrał w polityce europejskiej i zasługi jego około sprawy pokoju.

Portugalia.

Wszystkie pisma w Lizbonie wyrażają żal z powodu śmierci króla angielskiego. Zapowiedziane na sobotni wieczór uroczystości odwołano.

Król Manuel uda się na pogrzeb do Londynu.

Dzień pogrzebu będzie uznany jako dzień żałoby narodowej.

Szwecya i Norwegia.

Prezydenci obu Izb w Sztokholmie wyrazili na sobotnim posiedzeniu współczucie z żalobie narodu angielskiego.

Król i królowa norwescy wyjechali na uroczystość żałobną do Londynu.

Turecja.

Sułtan, członkowie ciała dyplomatycznego i ministrowie wyrazili ambasadorowi angielskiemu kondolencję.

Izba i senat urządziły manifestację żałobną i przez deputację wyraziły ambasadorowi angielskiemu swe współczucie.

Sułtan, rząd, oraz Izba i senat wystosowali do angielskiej rodziny królewskiej i rządu angielskiego depeche kondolencyjne.

Grecya.

Król grecki Jerzy prawdopodobnie osobiście uda się na pogrzeb do Londynu.

Dzienniki ateńskie wyszły w czarnych obwódkach i w artykułach swych sławią szlachetne przymioty króla Edwarda, podnosząc sympatyę, którą żywił zmarły król dla Grecji. Wszyscy dygnitarze złożyli angielskiemu posłowi kondolencję. Wszelkie oficjalne przyjęcia odwołano.

W Atenach urządzone będą trzydniowe żałobne ceremonie.

Stany Zjednoczone.

Izba reprezentantów w Waszyngtonie przed odczytaniem sesji uchwaliła rezolucję, wyrażającą współczucie z powodu straty, jaką poniósł naród angielski. Ze zgonem króla Edwarda stracili Anglicy mądrego, szczerego władcę, którego idea była, pielęgnowanie przyjaznych stosunków z wszystkimi narodami i utrzymanie pokoju.

Prezydium giełdy w Nowym Jorku zamknęło w sobotę na znak czci dla króla Edwarda giełdę o godz. 11 przed południem. Giełdy w Chicago i Filadelfii również zamknęły.

Sprawy zagraniczne.

(Stosunki wewnętrzne w Persji i zatarg z Rossją. — Niepokojące wiadomości z Buchary i Egiptu. — Sprawa sudańska. — Muley Hafid i Francya. — Regencya abisyńska).

(H) Nie powiodły się intrzygi Rossji, zmierzające do obalenia obecnego gabinetu perskiego, który odrzucił warunki rossyjsko-angielskiej pożyczki. W parlamencie angielskim zapytywał Dillon, czy przedstawiciele Rossji i Anglii wpływali w Teheranie na wykluczenie pewnych osobistości z perskiego ministerstwa, ale otrzymał od podsekretarza stanu Wooda wynijającą odpowiedź, że przedstawiciele ci starali się jedynie o ochronę interesów obu państw. Wynika z tego, że także Anglia brała udział w akcyi przeciw obecnemu gabinetowi i już zanosilo się nawet na jego rekonstrukcyę, ale wskutek silnego oporu radykalnej grupy parlamentarnej przeciw zamierzonemu utworzeniu bardziej konserwatywnego rządu, utrzymał się u steru dotychczasowy gabinet z tą jedynie zmianą, iż Serdar Assad został ministrem wojny, a jego dawniejszą tekę ministra spraw wewnętrznych objął prezes gabinetu Sipachdar. Takie rozwiązanie przesiłenia gabinetowego nie podobało się widocznie ani w Petersburgu, ani w Londynie, skoro korespondent *Timesa* pisze, iż rozwiązanie tego nie można uważać za stanowcze ze względu na nieufność rossyjskiego i angielskiego posła przeciw niektórym członkom gabinetu. Korespondent dodaje, iż dalsze stanowisko Anglii i Rossji będzie zależało od odpowiedzi perskiego rządu na notę z dnia 6 kwietnia, w której zabroniono Persom udzielania koncesyj obcym poddanym, niemitym Rossji i Anglii.

Noty tej jeszcze formalnie nie załatwiono, ale, sądząc z poczynionych już przez gabinet zarządzeń, odpowiedź na nią nie wypadnie zupełnie pomyślnie dla obu interwiniujących państw. Ze Persya pragnie się pozbyć ich politycznej i finansowej kurateli, tego dowodem fakt, iż medzilis bez żadnej opozycyi uchwalił projekt ustawy o pożyczce wewnętrznej w formie emisji sześć procentowych asygnat skarbowych, z których każda opiewa na 10 tomanów. Pożyczka będzie ubezpieczona na dochodach z dóbr koronnych. Równocześnie wydał Sipachdar, jako nowy minister spraw wewnętrznych, rozporządzenie zakazujące zawierania wszelkich kontraktów kupna z obcymi poddanymi bez zezwolenia ministra spraw zagranicznych. Rozporządzenie to utrudnia w wysokim stopniu stosunki handlowe z Rossją, a agencji perskiego rządu w Urmmi i Tebris powołując się na nie, odnawiają zatwierdzenia prawomocnych kontraktów kupna z rossyjskimi poddanymi. W ten sposób wyłoniła się nowa kwestya sporna między rządem perskim i rossyjskim.

Specjalnie dla Persji ma niemałe znaczenie niepokojąca sytuacja, jaka powstała w Bucharze. Ludność tamtejsza zbroi się z wielkim pospiechem i płaci za broń i amunicję najwyższe ceny. Najsilniejszy dowód broni odbywa się z Afganistanu. W bardzo przykrem położeniu znajdują się szczególnie osiedleni w Bucharze Persowie, przed których domami rozlegają się w noce często strzały rewolwerowe. Ze zmierzchem nie opuszczają już Persowie swoich mieszkań, zwłaszcza, że władze miejscowe nie używają im odpowiedniej opieki. Także emir, który już od wielu lat nie pojawił się w starej Bucharze i obecnie przebywa na Krymie, jest bardzo nieulubiany. Ludność dąży do połączenia się z Afganistanem i zdaje się być nieumikniony wybuch nowych poważnych zaburzeń.

Niepokojące wiadomości nadchodzą również z Egiptu. Według informacji *Daily Telegraphu*, przesiłenie zaostrzyło się do tego stopnia, iż jeśli rząd angielski nie podejmie natychmiastowej akcyi, niewykluczona jest interwencya innego mocarstwa dla obrony swoich interesów. Rząd egipski stara się zapobiedz wybuchowi rewolucyi, a zwłaszcza egedyw nie chce dopuścić do tego, aby ataki rewolucjonistów zwrócone zostały przeciw jego osobie. Donoszą, iż pierwszym krokiem rządu w Kairze było usunięcie z posady inżyniera rządowego Murata. Był on w swoim czasie podejrzany o współwinę w zamordowaniu prezesa ministrów Batrosa baszy, ale dla braku dowodów został uwolniony. Tymczasem jednak przekonano się, iż należy on do sprzyśnięcia przeciw rządowi i stoi na czele komitetu rewolucyjnego, zajmującego się zaopatrywaniem w broń ludności w całym Egipcie.

Opinia publiczna w Egipcie poruszona także została wynikiem prezesa cywilnego, jaki pewna włoska firma w Port Sudan wytoczyła rządowi egipskiemu przed mieszanym trybunałem w Kairze. Podczas procesu wyłoniła się kwestya, do kogo należy Sudan egipski? Otóż trybunał rozstrzygnął, iż Sudan jest samodzielnym i od Egiptu niezależnym państwem, mającym prawo wydawania ustaw i wszelkich zarządzeń administracyjnych. Trybunał uznał konwenyę sudańską z roku 1899, jakkolwiek mocarstwu nigdy jej nie uznały za prawnie obowiązującą. Wyrok mieszanego trybunału wywołał w Egipcie niezadowolenie, a zwłaszcza nacjonalistyczna prasa podnosi z oburzeniem, iż wielkie terytorium sudańskie, dla którego poświęcono tyle egipskich pieniędzy i żołnierzy, uważane ma być prawnie za terytorium obce. Podnoszą w prasie, iż generalny gubernator Sudanu, Wingate basza, mianowany przez egedywa, a zatwierdzony przez Anglię, nie może być przeciw uważany za samodzielnego władcę. Nasuwa się dalej pytanie, któż jest naczelnikiem Sudanu, jeśli nim nie jest egedyw egipski i w czym imieniu wykonywana bywa sprawiedliwość w Sudanie, czy w imieniu króla angielskiego, czy w imieniu egedywa. Wszystkie te sprzeczności poruszane bywają teraz wskutek orzeczenia trybunału mieszanego, które ma daleko sięgające znaczenie, gdyż może doprowadzić do tego, że Zgromadzenie narodowe ostatecznie odmówi dalszych kredytów na Sudan, skoro ma on być od Egiptu niezależny. Na razie mimo wyroku trybunału nie można kwestyi Sudanu uważać za załatwioną, gdyż ostateczne jej rozwiązanie może nastąpić jedynie w drodze dyplomatycznego porozumienia.

Mimo tak nagle wysuniętej sprawy sudańskiej pozostaje jeszcze zawsze w Afryce dla świata dyplomatycznego najbardziej aktualną i interesującą kwestyą marokańską. Weszła ona teraz w fazę więcej pokojową, albowiem sułtan Muley Hafid po długim oporze i wahaniu przystąpił wreszcie do wykonania swoich traktatów względem rządu francuskiego zobowiązani. Jak donoszą z Tangeru, odwołał on już instruktorów tureckich i wyznaczył członków komisji długu publicznego, która ma zbadać pretensje obcych poddanych do skarbu państwa. Także marokańska komisya graniczna, mająca w myśl układu francusko-marokańskiego być czynna na terytorium Udzy, otrzymała potrzebne pełnomocnictwa i udała się na granicę dla podjęcia swojej pracy. Emisya marokańskiej pożyczki nastąpi prawdopodobnie w czerwcu. Delegat Muley Hafida, który El Mokremu został przydzielony do pomocy przy sfinansowaniu pożyczki, przybył już do Paryża. Jest nim Ali Zaki, z urodzenia Egipcyanin, wykształcony w szkołach francuskich, który przed kilku laty wstąpił do służby magzenu i piastuje już teraz wysoki urząd prezesa komisji dla robót publicznych w Tangerze. Uważany jest on obecnie za jednego z najzdolniejszych i najrzeczniejszych dyplomatów marokańskich.

Omawiając sprawy afrykańskie, nie podobna pominąć obecnych stosunków w Abisynii. Dzięki energicznemu działaniu regencyi usunięto ostatecznie cesarzową Taitu z dworu i wypędzono oddanych jej faworytów. W ten sposób ubezpieczono następstwo tronu wyznaczonemu przez Menelika ks. Jassu. W najbliższym czasie odbędzie się jego ko-

ronacya na negusa Szoy, gdy koronacya jego na „negusa negesti“ nastąpi po śmierci Menelika. W obronie polityki zdeponowanej cesarzowej Taitu nie wystąpił nikt w całym państwie, a nawet brat cesarzowej, Ras Wolde Georgis, przybył niedawno z wielką switą do Addis-Abeby i na uroczystym zgromadzeniu złożył przysięgę, zobowiązując się do uznania następcy tronu i regenta Tassamy. Porozumienie z potężnym i silnym wojskiem rozporządzającym dostojnikami państwa, oznacza ponowne wzmocnienie i ustalenie nowych rządów w Abisynii. Wobec tego niema już obawy, aby zmiana tronu wywołała spory i niesnaski między przywódcami szczepów i aby obecne mocarstwa mogły je wyzyskać na szkodę kraju. Regencya uporządkowawszy wewnętrzne stosunki, przystępuje teraz do przeprowadzenia myśli i planów Menelika w zakresie polityki zagranicznej, a czując się dość silną, pragnie kraj wyzwoić zupełnie z pod obcych wpływów.

KRONIKA.

Lwów, 9 maja.

— Kalendarz.

Wtorek (10 maja):

Izydora. — Cierpimira. — Symeona.

Wschód słońca o godzinie 3:48 rano, zachód słońca o godzinie 6:52 po południu.

— **Z notaryatu.** P. Minister sprawiedliwości przeniósł notaryusza w Dynowie, Teodora Pawluka, do Mielnicy.

— **Z kolei państwowych.** Inspektor Włodzimierz Krupka, zastępca naczelnika oddziału dla budowy i konserwacyi w dyrekcji we Lwowie, zamianowany został naczelnikiem takiegoż oddziału w Stanisławowie. Inspektor Zygmunt Maywald, zastępca naczelnika oddziału dla budowy i konserwacyi w dyrekcji w Krakowie, zamianowany naczelnikiem takiego oddziału we Lwowie. Komisarz budownictwa Abrahama Hochstim, zastępca naczelnika sekcji konserwacyi w Wadowicach, przeniesiony w tym samym charakterze do sekcji Kraków II. Adjunkt budownictwa: Emil Schreiber i Jaromir Stopka przeniesieni z kierownictwa budowy w Friedbergu do ekspozytury dla trasowania kolei w Jasle. Nakoniec odwołano mianowanie starszego komisarza maszyn Włodzimierza Dutki w Stryju, zastępcą naczelnika tamtejszej ogólnicy.

— **Z Uniwersytetu.** P. Józef Zawadzki, rodem z Warszawy, otrzymał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora filozofii, a pp Leon Feiner z Podgórzca i Ludwik Steinberg z Zakrzówka, obaj kandydaci adwokacy, stopnie doktorów praw.

— **Wiec ogólno-akademicki** w sprawie budowy nowego Domu zdrowia dla młodzieży w Zakopanem odbył się w sobotę wieczorem w jednej z sal Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Po przemówieniu referenta, jeden z młodzieży oświadczył w imieniu komitetu legatu Wypiańskiego, że zebrany fundusz w kwocie 2600 kor. przelany został do funduszu budowy nowego Domu.

Uchwalono rezolucję z wezwaniem do młodzieży, aby zapisywała się na członków stow. budowy Domu zdrowia w Zakopanem, oraz z apelem do senatu Uniwersytetu i do społeczeństwa o poparcie.

— **Towarzystwo nauczycieli szkół wyższych** odbędzie walne zgromadzenie w dniach 15 i 16 b. m. w Krakowie, w auli Uniwersytetu Jagiellońskiego.

— **Polskie Towarzystwo przyrodników im. Korpernika** odbędzie posiedzenie naukowe we wtorek, dnia 10 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali Instytutu fizycznego Uniwersytetu (ulica Długosza 1. 8.). Porządek dzienny: 1. Prof. Pawłowski: Stosunek temperatury powietrza do temperatury wód płynących. 2. Prof. Romer: Epoka lodowa jako zjawisko lokalne. 3. Luźne komunikaty.

— **Rada miasta Lwowa** odbędzie w bieżącym tygodniu posiedzenia we środę, czwartek i piątek.

Na porządku dziennym: budżet gminy m. Lwowa na r. 1910.

— **Termin wnoszenia podań do kolonii w Rymanowie** upływa z dniem 12 b. m. Późniejsze podania nie będą uwzględnione. Tego roku będą dwa sezony: od 28/VI — 2/VIII i od 8/VIII — 10 IX.

— **Tow. dostaw rękodzielniczych dla c. i k. armii we Lwowie** odbędzie walne zgromadzenie w poniedziałek, 23 b. m., o godz. 7 wieczorem w lokalu Izby rękodzielniczej (Ratusz II p.).

— **Towarzystwo kolonij leczniczych dla dzieci** odbędzie walne zgromadzenie we wtorek, dnia 10 b. m., w lokalu Towarzystwa, Lwów, ul. św. Mikołaja 21 o godz. 5.

— **Maryja Konopnicka** bawi obecnie w swej siedzibie w Żarnowcu pod Krosnem. Stan zdrowia znakomitej poetki jest zupełnie pomyślny.

żonkę napadli bandyci podczas wycieczki automobilowej w okolicach Nowego Jorku. Wobec przeważającej liczby bandytów szofer postanowił ratować się ucieczką. Automobil obrzucili złoczyńcy kamieniami, zadając księciu i szoferowi lekkie rany.

* **Ludożercy.** Z Londynu donoszą, że okręt „Marie Winkelmann“, który tu nadpłynął z wysp Tonga; przywiózł wiadomość, że dwaj przebityrkańscy misjonarze, Obkias i Matterson na wyspach Sauvage napadnięci zostali przez dzikich, zabici i pożarci.

Notatki literacko-artystyczne.

Sztuka stosowana. Wydawnictwo Tow. Polska Sztuka stosowana w Krakowie, Rok 1909. Zeszyt 13.

Ostatni zeszyt tego doskonałego wydawnictwa zawiera reprodukcje urządzenia salonowego, projektowane przez p. L. Wojtyczkę i żyrandole do światła elektrycznego, p. K. Tichego meble do pokoju sypialnego, z konkursu rozpisane przez Muzeum techniczno-przemysłowe w Warszawie, p. J. Szczepkowskiego projekty lamp, p. E. Trojanowskiego kurtynę z kabaretu „Chochlik“ w Warszawie, witraż Mehoffera i artystyczne oprawy książek.

(as) **Stefan Gralewski:** „Ironia śmierci“. Nowele. Lwów 1910. Nakładem Spółki wydawniczej.

„Ironia śmierci“ jest właściwie ironią i parodią nowel! P. Gralewski powinien poświęcić się innej jakiejś pracy, a nie pisaniu i wydawaniu książeczek, w których ani na krztę nie ma sensu i talentu. Szkoda czasu i pieniędzy na drukowanie utworów, pisanych nieartystycznie i złą polszczyzną, o tematach dawno wyczerpanych.... Taki n. p. „Wierny paź“, pełen straszliwych błędów, rzecz okropnie bolesna i smutna, potrafi chyba do łez rozśmieszyć najczarniejszego melancholika.

Władysław Jankowski. „Grunwald w pieśni i powieści“. Śniatyn. Nakład L. Pohorilla, 1910.

(z. s.) Już tytuł sam objaśnia treść książeczki. Autor omawia w niej pokrótce powstanie zakonu rycerzy krzyżowych, jego wzmocnienie w siły, oraz pokonanie na polach Grunwaldu; bitwę zaś ilustruje wyjątkami z poematów i powieści, poczynając od najstarszych zabytków literackich, aż do utworów Słowackiego i Sienkiewicza. Całość, ze względu na sympatyczną myśl przewodnią i na zwieszłe ujęcie olbrzymiego przedmiotu, zainteresuje prawdopodobnie szerokie kręgi czytelników.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

W poniedziałek po raz 2 „Zabiegi o męża“, komedia w 3 aktach Ludwika Berniere.

We wtorek po raz pierwszy (nowość) „Hrabia Luksenburg“ operetka w 3 aktach M. Willnera i R. Bodenskyego, muzyka Fr. Lehara, z udziałem pp. Heleny Miłowskiej, Heleny Schupp, Amelii Kasprowiczej, Józefa Solnickiego, Józefa Zarenby, Filipa Kuligowskiego, Bolesława Sulikowskiego w głównych rolach. — We środę po raz drugi „Hrabia Luksenburg“ — We czwartek po raz trzeci „Hrabia Luksenburg“.

W piątek „Zaczarowane koło“, baśń dramatyczna w 5 aktach Lucyana Rydla.

W sobotę o godz. pół do 4 po poł. dla młodzieży szkolnej „Chory z urojenia“, komedia w 3 aktach Moliere, z p. Piszerem w roli tytułowej i „Pan Benet“, komedia w 1 akcie Al. Fredry, z p. Feldmanem w roli tytułowej.

W sobotę o godz. pół do 8 wieczorem po raz czwarty „Hrabia Luksenburg“, operetka w 3 aktach F. Lehara.

W niedzielę o godz. pół do 4 po poł. na dochód Tow. wzaj. pomocy członków teatru miejskiego we Lwowie „Lekkomyślna siostra“, komedia w 5 aktach Wł. Perzyńskiego.

W niedzielę o godzinie 7½ wieczorem na dochód Tow. wzaj. pomocy członków teatru miejskiego we Lwowie po raz 18 „Krysia leśniczanka“, operetka w 3 J. Jarno.

W poniedziałek o godzinie 3:30 po poł. „Madame San-Gené“, komedia w 4 akt. W Sardou; z p. Siemaszkową w roli tytułowej i p. Feldmanem w roli Napoleona.

W poniedziałek o godzinie 7:30 wieczorem „Hrabia Luksenburg“, operetka w 3 akt. Fr. Lehara.

We wtorek po raz 6 „Hrabia Luksenburg“.

Od dnia 17 maja b. r. wszystkie przedstawienia wieczorne rozpoczynają się będą o godzinie 7:30.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Wtorek 10 „Simona“, sztuka w 3 akt. Brioux.

Środa 11 „Gdy młode wino zakwita“, komedia w 3 aktach Björnsona. Ceny niższe.

Czwartek 12 „Wesele“, dramat St. Wyspiańskiego.

Piątek 13 „Koncert“, komedia w 3 akt. Hermana Bahr'a.

Sobota 14 Nowość! „Komedia o człowieku, który zaślubił niemowę“, dwa akty Anatola France. Przekład Tad. Żeleńskiego.

„Komedia o człowieku, który radagował gazetę rolniczą“, fraszka sceniczna w 2 akt. G. Timmory według noweli Marka Twaina.

Niedziela 15 po południu „Komedia omyłek“, komedia w 7 obrazach, W. Szekspira.

Niedziela 15 wieczorem „Noc listopadowa“, dziesięć scen dramatycznych, napisał St. Wyspiański. Ilustracja muzyczna B. Raczynskiego.

Poniedziałek 16 po południu „Kościuszkę pod Racławicami“, obraz historyczny A. W. Lasoty.

Poniedziałek 16 wieczorem „Wielki Fryderyk“, sztuka w 6 aktach Adolfa Nowaczyńskiego. (Początek o godz. 7).

Z TEATRU.

(„Zabiegi o męża“, komedia w trzech aktach Ludwika Bénére'a, tłumaczyła Marya Zawiejska).

Z końcem września roku ubiegłego wystawił teatr Antoine'a w Paryżu sztukę p. t. „Papillon dit Lyonnais le juste“; przedstawienie wywołało pewną sensację, nie ze względu na wartość sztuki, ale z powodu osoby autora, pana Bénére'a — a nie Berniere'a, jak wydrukowano na afiszu teatru lwowskiego — z zawodu kamieniarza. Długo i szeroko rozpisano się na ten temat — w braku innego, lepszego — dzienniki paryskie, sztuka przez pewien czas „robiła kasę“, a dzisiaj już o niej nikt nie mówi; w dziejach dramatu francuskiego z pewnością wzmianki o niej nie będzie. Spotkał ją jednakże zaszczyt niespodziewany; znalazła się osoba — rodzaju żeńskiego — znająca język francuski i przetłumaczyła „Papillona“ na polskie, zmieniając zupełnie dowolnie tytuł oryginału na „Zabiegi o męża“; prócz tego oznaczenie francuskie rodzaju dramatycznego, jako *pièce* oddano w języku polskim jako „komedye“.

Nie wartoby właściwie pisać o takich drobiazgach, gdyby nie to, że zmiany, dokonane przez tłumaczkę, wywołały pewne nieporozumienie między sceną a amfiteatrem; publiczność nie mogła zorientować się w sytuacji, a również aktorowie nie pojęli swych zadań. Nuda rozgościła się szybko — i wieczór był stracony.

Sztuka p. Bénére'a jest zbiorem okrucichów z najrozmaitszych pańskich stołów; raz zakrawa na satyrę, to znów przybiera formę krotoczwili, a wszystko zależy od tego, jaki wzór przypominał się w danej chwili autorowi. Mimo to nie można mu odmówić talentu; jest w sztuce parę scen szczyrych i typów dobrze podpatrzonych — w całości jednak zbyt rozwlekłość, niepotrzebna gadatliwość i dyktancka nieudolność psują wrażenie.

Bohaterem jest prosty kamieniarz, Papillon, nieprawy syn milionera, pana Destruches'a; po nagłej śmierci nieznanego sobie ojca otrzymuje on w spadku fortunę milionową. Jako legalny dziedzic przybywa do swojej majątności, w której tymczasem już rozgościli się nieprawi posiadacze, państwo Verrillac z córką. Mimo zjawienia się Papillona nie ustępują oni z zajętego terenu i pragną koniecznie w jakiś sposób zatrzymać dla siebie to złote jabłko. Najprostszym rozwiązaniem zawziętej kwestyi byłoby ożenienie pocziwego kamieniarza z panną Verrillac; wprawdzie bródnici piękna a zrujnowana margrabianka panna de Sandray i pragnie rozkochać w sobie Papillona, jednakże przebiegła mama Verrillac umie tak zręcznie poprowadzić intrygę, że już zdaje się wszystko pójść po jej myśli. Ale w decydującej chwili poznaje prawy Lyonczyk, że wszyscy chcą go tylko omoać i usidlić dla jego milionów; sprowadza więc na zamek swą dawną kochankę, praczkę, Balbinę Birette, z którą miał syna i oznajmia, że się z nią żeni... a panny Verrillac i de Sandray wyposaża. Zapanowuje ogólne zdziwienie, potem zadowolenie i Papillon triumfuje.

Najwna ta fabuła upstrzona jest całym szeregiem niezbyt wybrednych dowcipów; prócz tego widać się ona w sposób nieprawdopodobny i stwarza sytuacje nie do rozwiązania. Z rozbrajającą prostotą radzi sobie autor i bez jakiegokolwiek uzasadnienia logicznego lub psychologicznego rozcina te węzły gordyjskie; dla niego nie ma w sztuce dramatycznej jakiegokolwiek trudności — cokolwiek się zrobi lub napisze, to musi być dobre. Najslabiej nakreślona jest postać bohatera, w którym nagromadzone są same dobre przymioty; o wiele lepiej wypadły typy ujemne, gdyż łatwiej malować słabe strony charakteru, niż stworzyć wzór doskonałości.

Sztuka p. Bénére'a odpowiednia jest dla niedzielnej publiczności — zmieniłoby jedynie należało tytuł i ożywić tempo gry; okłasków by wówczas nie zabrakło. Wykonanie jej na scenie lwowskiej nie było zbyt poprawne. Widoczny był brak wskazówek wytrawnego reżysera. Z wyjątkiem pani Czaplinskiej, doskonałej jako Balbina Birette i p. Dobrzańskiego, jako notaryusza Pathe, wszyscy prawie aktorowie błędzili jakby po omacku. P. Fritsche dokładał usilnych starań, ażeby stworzyć żywą postać z Papillona; miał kilka momentów szczęśliwych, ucharakteryzowany był dobrze. w całości jednak nie dorósł do tej roli. Zwrócić należy uwagę na niewyraźną wymowę i na nieodpowiednie ubranie tak w akcie pierwszym, jak i w następnych. Pani Dobrzańska jako margrabianka wyrecytowała swą rolę jak utalentowana amatorka — nie pojęła jednak intencji autora i zupełnie fałszywie interpretowała scenę oświadczeń. O innych wykonawcach można jedynie napisać, iż posługiwali się zużyтым szablonem i grali bez werwy.

Bronisław Gubrynowicz.

Proces Tarnowskiej.

(Korespondencje własne Gazety Lwowskiej).

Wenecya, dnia 6 maja.

Trzydziesty dziewiąty dzień rozprawy.

Na dzisiejszej rozprawie, którą przewodniczący, radca Fusinato, otworzył o godzinie 10:20 przed południem, przemawiał w dalszym ciągu obrońca Pryłukowa, prof. dr. Florian.

Pryłukow — wywodził dr. Florian — nie jest człowiekiem umysłowo upośledzonym, lecz słabego charakteru. Znajomość z Tarnowską wywołała w życiu Pryłukowa olbrzymi przewrót i doprowadziła go do zupełnej ruiny. Naumowa, który bezwzględnie jest człowiekiem anormalnym, można było powstrzymać od popełnienia zbrodni, a i obecnie jest możliwy dla niego ratunek. Pryłukow natomiast miał zupełnie odcięty odwrót, z chwilą, gdy z powodu swej gorącej miłości ku Tarnowskiej poświęcił wszystko: rodzinę, świetną karierę, spokój duszy, co więcej, największe dobro człowieka — honor.

Jeżeli to wszystko weźmie się na uwagę, to musi się przyjść do przekonania, że Pryłukow nie posiadał silniejszej woli od Tarnowskiej.

Pryłukow, którego udział w morderczym planie był tylko pośredni, powinien być, zdaniem obrońcy, werdyktem sędziów przysięgłych uwolniony, tem bardziej, że z powodu sprzeniewierzenia pieniędzy swych klientów będzie musiał jeszcze odpowiadać przed władzami rosyjskimi, które zażądały jego wydania.

Sędziowie przysięgli przy wydaniu werdyktu powinni również wziąć na uwagę nie tylko to, że Pryłukow, jadąc w ślad za Naumowem do Wenecyi, nie nie przedsięwziął takiego, co mogłoby zbrodni Naumowa ułatwić, lecz także i to, że mają do czynienia nie z człowiekiem, lecz z jego ruiną, któremu i tak już trudno będzie powrócić do pierwotnego stanu.

Na tem odroczył przewodniczący dalszy ciąg rozprawy do godz. 2 po południu.

(Rozprawa popołudniowa).

Na rozprawie popołudniowej zabrał głos obrońca Tarnowskiej, adv. dr. Diena. Znaczący przedewszystkiem, iż jako jej obrońca będzie miał twardy orzech do zgryzienia, gdyż wskutek nieprzyjaznego stanowiska prasy względem jego klientki, opinia o Tarnowskiej jest już uboższa, a los jej z góry przesądzony, zastanawiał się z kolei obszernie nad położeniem małżeńskim Tarnowskiej, które było nieszczęśliwe z powodu niewierności Tarnowskiego.

Omawiając w dalszym ciągu swych wywodów rozmaite awanturki miłosne Tarnowskiej, wyraził dr. Diena zdanie, iż nieprawdziwe jest twierdzenie, jakoby Tarnowska była chciwą i wyszukiwała sobie tylko bogatych kochanków. Kochankowie Tarnowskiej byli ludźmi ubogimi.

Następnie zbijał dr. Diena twierdzenia aktu oskarżenia, jakoby szwagier jego klientki, Piotr Tarnowski i Stahl popełnili samobójstwo z powodu nieszczęśliwej miłości ku Tarnowskiej. Stahl był zdaniem dr. Dieny, człowiekiem egzaltowanym; winę jego tragicznego zgonu ponosi jego żona, nie zaś Tarnowska. Na poparcie tego twierdzenia odczytał obrońca kilkanaście listów, pisanych przez Stahla do Tarnowskiej.

Przeszedłszy w dalszym ciągu swych wywodów do omówienia stosunku Pryłukowa z Tarnowską, polemizował dr. Diena z przemówieniami obrońców Pryłukowa, starając się udowodnić, że właśnie Pryłukow sam nie chciał rozłączyć się z Tarnowską.

Na tem o godzinie 5:30 po południu

odroczył przewodniczący dalszy ciąg rozprawy do jutra, soboty, godziny 10 rano.

Czterdziesty dzień rozprawy.

Wenecya, dnia 7 maja.

Na sobotniej przed i popołudniowej rozprawie przemawiał w dalszym ciągu obrońca Tarnowskiej, dr. Diena.

Omawiając stosunek Tarnowskiej do Naumowa, a w szczególności podnoszony przeciw niej zarzut, iż gasiła papirosy na ręce Naumowa, zauważył dr. Diena, iż do tego nie należy przywiązywać większej wagi. Jestto bowiem jeden ze środków, jakich używają zakochani dla wypróbowania wzajemnej stałości uczuć. Tej łagodnej formy masochizmu nie należy brać poważnie, lecz raczej należy ją sobie wytłumaczyć psychopatycznym stanem Tarnowskiej.

Tarnowska — wywodził dr. Diena w dalszym ciągu — miała kilkakrotnie scysy z Pryłukowem, lecz nigdy pierwsza nie podała ręki do zgody. Pryłukow, gdyby rzeczywiście był tak bardzo zakochany w Tarnowskiej, byłby z pewnością nie zniósł tego, że Tarnowska przebywała na Lido w towarzystwie hr. Komarowskiego. Zdaniem obrońcy nieprawdziwe jest także twierdzenie, że Tarnowska prosiła Pryłukowa na Lido i w pociągu z Wenecyi do Wiednia, aby ją uwolnił od hr. Komarowskiego, gdyż przeprowadzona rozprawa nie dostarczyła żadnych w tym względzie pewników.

Pryłukow — ciągnął dr. Diena — odegrał w ubezpieczeniu się na życie hr. Komarowskiego i w sporządzeniu przez niego testamentu o wiele wybitniejszą rolę, aniżeli to przedstawili jego obrońcy. W dokumentach tych znajdują się bowiem takie postanowienia na korzyść Tarnowskiej, iż mógł je zaproponować tylko prawnik. Trudno zaś przypuścić, by Tarnowska była taką znawczynią formuł i klauzul prawniczych. Zresztą z wymiany depesz między Tarnowską a Pryłukowem wynika jasno, iż miał on wielki interes w sporządzeniu testamentu. Do Wenecyi pojechał Pryłukow jedynie w tym celu, aby przekonać się naocznie, czy Naumow zamorduje hr. Komarowskiego, gdyż w przeciwnym razie sam byłby zbrodni dokonał.

Nie Tarnowska — wołał dr. Diena — miała interes w zamordowaniu hr. Komarowskiego, lecz raczej Pryłukow, który jedynego razu wyraził się do Perierówniej: „Co przyjdzie komu z tego, iż szanują go ludzie — pieniądze, to grunt!“

(Rozprawa popołudniowa).

Na rozprawie popołudniowej omawiał dr. Diena przyczynę zgonu hr. Komarowskiego i wyraził zdanie, że śmierć hr. Komarowskiego nastąpiła wskutek nieodpowiedniego wykonania drugiej operacji. Dr. Diena przypomniał w tem niejezu słowa, wypowiedziane przez prof. dr. Velo na widok fotografii hr. Komarowskiego, stojącej na stoliku w celi Tarnowskiej: „Gdybym ja tam był, byłbyś nie umarł“. Słowa te — wywodził obrońca — dowodzą, iż prof. Velo był przekonania, że operacja hr. Komarowskiego została nie należycie wykonana. Spodziewam się przeto, że panowie przysięgli zwrócą na to uwagę przy wydaniu swego werdyktu.

Z kolei omawiał dr. Diena orzeczenia znawców, lekarzy-psychiatrów i na ich podstawie starał się udowodnić, że Tarnowska była pod wpływem Pryłukowa. Pryłukow, Naumow, a nawet i hr. Komarowski mówili ciągle tylko o śmierci, samobójstwie i rozlewie krwi; nieszczęsny jest więc również zarzut, czyniony Tarnowskiej, iż jej podobne myśli przychodziły do głowy.

Na tem po godzinie 5 po południu odroczył przewodniczący dalszy ciąg rozprawy do wtorku.

Przemawiać będzie na niej w dalszym ciągu obrońca Tarnowskiej dr. Diena. X.

OSTATNIA POCZTA.

* Stronnictwo prawię narodowej w Krakowie odbyło w sobotę walne zgromadzenie, w którym wzięli udział posłowie Garapich, Gorayski, Halban, Jaworski Wł. Leopold, Męciński, Mycielski Edward, St. Starowieyski, St. Tarnowski, Zdzisław Tarnowski.

Zagał obrady Zdzisław hr. Tarnowski, wskazując, że stronnictwo stoi na gruncie pozytywnym, a zwalcza negację.

Stanisław hr. Tarnowski mówił o sprawie obchodu Grunwaldzkiego. Wyraził zdanie, że członkowie stronnictwa mogą wziąć udział w uroczystościach pierwszego dnia obchodu w Krakowie, a powinni wstrzymać się od udziału w dalszych. Zdanie to podzielono.

Przyznano 2000 kor. na szkoły kresowe na ręce oddziału uniwersyteckiego Tow. Szkoły ludowej.

Przeprowadzono dyskusję w sprawie

udziału członków prawicy narodowej w obchodach Grunwaldzkich na prowincyi.

P. Stanisław Starowieyski mówił o sytuacji politycznej i o reformie sejmowej ordynacji wyborczej. Uchwalono rezolucję oświadczającą się za reformą wyborczą do Sejmu, zaprojektowaną przez sejmowe stronnictwo prawicy i wyrażono przekonanie, że reforma sejmowa tylko razem z reformą gminy i rady pow. dokonana być może i powinna. Wezwano zarząd stronnictwa, aby wypracował ile możności najrychlej projekt tej reformy celem przedłożenia jej Sejmowi.

P. Halban mówił o szkołach mniejszości i przedłożył rezolucję wyrażającą przekonanie, że należy zbałać potrzeby i życzenia mniejszości narodowych w zakresie szkolnictwa, oraz określić, w jakich rozmiarach możliwe jest ustawowe zaspokojenie tych życzeń i potrzeb bez nadmiernego obciążenia funduszu krajowego i bez uszczerbku dla organizacji szkolnictwa.

Uchwalono też postawioną w toku dyskusji rezolucję p. Hallera, domagającą się uwzględnienia życzeń gmin co do nadawania koncesyj szynkarskich i ograniczenia ich liczby.

Wreszcie wybrano prezesem Zdzisława hr. Tarnowskiego, wiceprezesami dra Stanisława Starowieyskiego i reagenta dra Tadeusza Starzewskego.

Zebrani subskrybowali do rąk koła uniwersyteckiego na szkoły kresowe 5000 kor., płatnych od razu, jako początek akcyi, którą stosownie do uchwały walnego zgromadzenia prowadzić będzie dalej wydział wykonawczy stronnictwa prawicy narodowej.

== Jak już doniesiono. Najj. Pan we środę, 11 b. m. pojedzie do Budapesztu, gdzie zabawi kilka tygodni. Także podczas uroczystości Bożego Ciała, która tego roku przypada na dzień 26 b. m., Monarcha pozostanie w Budapeszcie. Ojdzad Najj. Pana do Budapesztu nastąpi dnia 11 b. m. o godzinie 3 minut 20 po południu osobnym pociągiem Dworskim.

== Na onegdajszym posiedzeniu Sejmu chorwackiego prezydent Medakovic oznajmił, że Rząd wniósł projekt reformy wyborczej. Większość przyjęła to oświadczenie uczynnymi oklaskami. Projekt ten składa się z 48 paragrafów. Ustanawia on cenzus podatkowy 15 kor. i 6 kor. i wprowadza wybory bezpośrednie jawne.

== W ścisłej wyborach do francuskiej Izby deputowanych przeszedł Millerand.

== Po dziesięciogodzinnych obradach uchwalili Sejm finlandzki w sobotę na wniosek komisji ustaw zasadniczych złożyć następujące oświadczenie: „Ponieważ projekt ustaw obowiązujących całe państwo zmienia wiele finlandzkie ustawy zasadnicze a Sejm nie może poniechać prawa rozstrzygnięcia w tej sprawie, uważa Sejm za rzecz niemożliwą wydawanie rwej opinii o wspomnianym projekcie ustawowym“.

== Podczas bankietu, który odbył się w sobotę w Sztokholmie na cześć Roosevelta, prezydent ministrów Lindman wspomniął o zgonie króla angielskiego, poczem pił za pomyślność gościa.

Roosevelt dziękował za serdeczne przyjęcie i wniósł kielich na pomyślność Szwecyi.

== Z Konstantynopola donoszą: Wiadomości ze źródła serbskiego powiadają, że Albańczycy, którzy chcieli wtargnąć do Dżakowy, aby ukarać przywódcę albańskiego Mustasę, wiernego rządowi, zostali przez Mustasę przy pomocy wojska po długim oporze pokonani.

Rzady wojskowe w górnej Albanii trwają dalej. Wysłka wojsk odbywa się nadal. Z Wuczen i Drenita donoszą o nowych zaburzeniach. Na wschód od Kaecanika przyszło do kilkakrotnych starć z powstańcami. Sadowina i Konoulik ostrzeliwane są przez artylerję. 4 bataliony obsadziły przełęcz Craljevo, nie napotykając na opór Arnautów.

Niespodziany wyjazd ministra wojny z Konstantynopola wywołuje wielkie wrażenie i jest przedmiotem różnych komentarzy. Z poinformowanego źródła tureckiego słychać, że głównym powodem podróży ministra była różnica zdań między oficerami 3go korpusu co do sposobu postępowania z Albańczykami. Komendant korpusu Hadi basza podał się do dymisji. Minister wojny stara się go nakłonić do cofnięcia dymisji. Komendant 18 dywizyi w Mitrowicy, gen. Dżabir, który również podał się do dymisji, przybył do Konstantynopola.

== Z Tokio donoszą, że dziś ukaże się tam urzędowe zaprzeczenie wiadomości dzienników, jakoby podpisany został traktat polityczny rosyjsko-japoński.

== Poinicdy Brazylją a Chile przyszedł do skutku układ w sprawie przyjaznego pośrednictwa w zatargu między Peru a Ekwadorem. Są widoki powodzenia tej interwencji pomimo wielu trudności.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 9 maja. (Tel. prywatny.) Henryk Müldner, który przez lat 42 zajmował stanowisko kierownika administracji *Czasu*, zmarł wczoraj.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 9 maja. Prognoza na 10 maja: W Galicji wschodniej: Przeważnie ochmurno, od czasu do czasu opady, mierne wiatry, łagodnie, stan niepewny.

W Galicji zachodniej: Zmiennie, miejscami opady, mierne wiatry, chłodno, stan niepewny.

Wiedeń, 9 maja. Najj. Pan przyjął dziś na posłuchaniach między innymi P. Namiestnika dr. Michała Bobrzyńskiego i prezydenta poczty i telegrafów Wopaterniego.

Wiedeń, 9 maja. Najj. Pan postanowił zwiedzić Bośnię i Hercegowinę, aby dać ludności tych krajów po raz pierwszy sposobność złożenia w własnym kraju hołdu Panującemu. Podróż nastąpi z końcem bieżącego miesiąca, tuż po pobycie Monarchy w Budapeszcie. Projektowany jest 3-dniowy pobyt w Serajewie i krótki pobyt w Mostarze. Ztamtąd Monarcha wróci do Wiednia. W towarzystwie Najj. Pana w podróży do Bośnii i Hercegowiny będą się znajdowali oprócz dygnitarzy Dworskich, tworzących świtę, wysocy Ministrowie wspólni i obaj Prezydenci Ministrów.

Wieners Neustadt, 9 maja. Inżynier Pischiff odbył wczoraj pierwszy w Austrii lot z jednej miejscowości do drugiej. Wzleciał we wsi Steinfeld, przeleciał ponad Wöllersdorf, Theresienfeld, Seebenstein, Wiener Neustadt i wrócił na miejsce wzlotu przebywszy 45 kilometrów w 45 minutach.

Berno mor., 9 maja. Wiele rzek wystąpiło z brzegów.

Berno morawskie, 9 maja. Wczoraj, w trzecim dniu kongresu studentów odbyła się w „Besednim domu“ manifestacja na rzecz utworzenia czeskiego Uniwersytetu w Bernie. Przemawiali: rektor Uniwersytetu czeskiego w Pradze, Kral, rektor techniki czeskiej w Bernie, Zvolizek, posłowie Valis i Zacek. Uchwalono odpowiednią rezolucję, nadto uchwalono rezolucję w sprawie ruskiego Uniwersytetu we Lwowie i słoweńskiego w Lublanie.

Budapeszt, 9 maja. Kelnerzy tutejszych restauracji tylko po części rozpoczęli dziś strejk. Kilka restauracji jest zamkniętych. Rokowania między restauratorami a kelnerami pozostały bezowocne.

Budapeszt, 9 maja. (Węg. B. kor.) Z Verseez donoszą: Kandydat narodowej partii pracy bar. Jerzy Sztójanovits przybył wczoraj z swymi zwolennikami w 14 powozach do wsi Karkovec, aby wygłosić mowę programową. Podjudzona ludność rumuńska przyjęła go nieprzyjaznymi okrzykami. Gdy obecnych tam czterech żandarmerów chciało przywrócić spokój, tłum ich zaatakował. Jednego żandarmu rzucono na ziemię i zraniono nożem, drugi wyrwał się z rąk napastników i strzelił, przez co dwu napastników zabił, a dwu ciężko zranił. Kandydat opuścił wieś nie wygłosivszy mowy. Przybyły posiłki dla żandarmerji.

Göteborg, 9 maja. Na rzece Götaelf wydarzył się na pokładzie parowca towarowego „Jonas Alstroem“ wybuch kotła. Z załogi dwu ludzi zostało zabitych, kilku śmiertelnie zranionych, kilku z brak. Naoczni świadkowie wypadku opowiadają, że eksplozja była tak silna, iż ludzie wyrzuceni zostali w powietrze.

Rzym, 9 maja. Były podsekretarz w ministerstwie spraw zagranicznych, deput. Gwidon Pompili zastrzelił się wczoraj. Żona jego Wiktorya, znana poetka, pod wrażeniem tego ciosu, wczorazem nagle zmarła.

Mediolan, 9 maja. Umarł tu wczoraj znany poeta Girolamo Rovetta.

Konstantynopol, 9 maja. Sesję parlamentu przedłożono o miesiąc.

Konstantynopol, 9 maja. Z urzędowego źródła donoszą, że chłopci w Casavilla, którzy brali udział w powstaniu, wrócili do domów. Sytuacja w wilajecie Kosowo polepszyła się.

Saloniki, 9 maja. Przybył tu minister wojny Szefket basza. Spodziewa się on, że wkrótce uda się mu uspokoić okolice, objęte powstaniem.

Ottawa, 9 maja. W fabryce dynamitu w Hull wczoraj nastąpiła eksplozja. 20 osób zginęło, 30 zostało zranionych. Kilka sąsiednich domów jest zniszczonych, mieszkańcy tych domów po części zostali zasypani gruzami. W Ottawie, oddalonej o 2 mile (angielskie) od Hull, setki szyb zostało skutkiem eksplozji stłuczonych.

Teheran, 9 maja. Plan reformy ministerstwa wojny wygotowano. Będą utworzone godności inspektorów piechoty i kawalerji.

Po zgonie Edwarda VII.

Wiedeń, 9 maja. Obecnie jest już rzeczą pewną, że przy pogrzebie króla angielskiego zastąpi Najj. Pana Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand. Dzień wyjazdu Najd. Arcyksięcia jeszcze nie jest ustalony, ale przed końcem tego tygodnia Najd. Arcyksiążę nie wyjedzie.

Z Najwyższego rozporządzenia zarządzone 4-tygodniową żałobę Dworską, która rozpocznie się d. 12 b. m.

Londyn, 9 maja. *Daily Telegraph* i *Times* wyrażają radość z powodu przyjaznych słów uznania o zmarłym królu angielskim, jakie zamieściły pisma niemieckie. Rzecz ta nabiera tem większego znaczenia wobec faktu, że cesarz Wilhelm prawdopodobnie osobiście weźmie udział w pogrzebie.

Londyn, 9 maja. Dziennik urzędowy donosi: Zarządzone żałobę Dworską na przeciąg roku. Ścisła żałoba rozpoczęła się wczoraj i trwać będzie do 7 listopada.

Londyn, 9 maja. Urzędowo stwierdzono, że arcybiskup Canterbury w ostatniej chwili odmówił przy królu modły. (Wiadomość ta prostuje pogłoskę, jakoby król Edward w ostatnich chwilach życia nie życzył sobie, by arcybiskup Canterbury jawił się u niego. Przyp. Red.)

Londyn, 9 maja. Pogrzeb króla odbył się ma d. 20 b. m. Urzędowo dnia pogrzebu jeszcze nie ustalono.

W obwieszczeniach urzędowych, wydanych wczoraj wieczorem, królowa nazwana jest „królową Mary“.

Berlin, 9 maja. Z powodu żałoby dworskiej pobyt Roosevelta w Berlinie w porozumieniu z nim będzie ograniczony.

Berlin, 9 maja. Z powodu zgonu króla angielskiego zarządzone 4-tygodniową żałobę dworską. Cesarz Wilhelm, który przybył wczoraj z Poczdamu, złożył ambasadorowi angielskiemu wizytę kondolencyjną, która trwała godzinę.

Petersburg, 9 maja. (P. Ag.) Car i carowa Aleksandra wysłali do królowej wdowy Aleksandry i króla Jerzego telegramy kondolencyjne, nadto carowa Aleksandra wysłała depesze do królowej Wiktoryi.

Z rozkazu cara minister Izwolski przesłał na ręce rosyjskiego ambasadora w Londynie kondolencję, w której powiedziano, że stratę, jaką oplatuje dwór i naród angielski, odczuło serdecznie także w Rosyi, gdzie król Edward uważany był za prawdziwego jej przyjaciela.

Petersburg, 9 maja. Omawiając śmierć króla angielskiego, *Rossija* pisze, że zasługi jego były wielkie, że umocnił pokój powszechny i sprowadził zbliżenie się Anglii do Francji i Rosyi.

Sofia, 9 maja. (Ag. bulg.) Król Ferdynand, którego niema obecnie w Sofii, nadesłał serdeczną kondolencję na ręce posła angielskiego.

Konstantynopol, 9 maja. Dzienniki donoszą, że prawdopodobnie następcą tronu pojedzie na pogrzeb do Londynu.

Bukareszt, 9 maja. Zarządzono 6-tygodniową żałobę dworską.

Wybory we Francji.

Paryż, 9 maja. (Wybory ścisłejsze do parlamentu). Do godziny pół do 4 rano znane były rezultaty z 225 okręgów wyborczych. Wybrano: 20 republikanów, 104 radykałów i socjalistycznych radykałów, 13 niezawisłych socjalistów, 47 zjednoczonych socjalistów, 28 progresistów, 4 nacjonalistów i 9 konserwatyistów. 4 rezultatów jeszcze brak.

Republikanie zyskują 11, tracą 12 mandatów, radykali i socjalistyczni radykali zyskują 29, tracą 42, niezawisli socjaliści zyskują 5, tracą 11, zjednoczeni socjaliści zyskują 29, tracą 9, progresiści zyskują 18, tracą 9, nacjonalisci zyskują 3, tracą 5, konserwatyści zyskują 4, tracą 9.

Z wybranych dotąd ogółem 593 deputowanych jest 79 republikanów, 262 radykałów i socjalistycznych radykałów, 26 niezawisłych socjalistów, 76 zjednoczonych socjalistów, 72 progresistów, 16 nacjonalistów, 62 konserwatyistów.

Wybrani są między innymi: b. prezydent Izby Brissan, b. minister Lanessan, Jaurès, Leroy Beauclou, Józef Reinach.

Upadli: b. wiceprezydent Izby i b. minister Dubief, socjalista Alard, Doumer, przeciw któremu zwyciężył nacjonalista, Baudon, inicjator podwyższenia ryczałtu deputowanych na 15.000 fr., hr. Boni de Castellane i Guy de Cassagnac.

Liczba deputowanych, którzy poprzednio nie należeli do Izby, wynosi 201.

Paryż, 9 maja. Wczoraj wieczorem na paryskich bulwarach panował ruch bardzo ożywiony. Przed redakcyą dziennika *L'Action Française* wywiązała się mała bójka. Kilka osób aresztowano, ale wnet wypuszczono je na wolność. Zresztą zajść nie było.

Dzienniki nacjonalistyczne i konserwatywne wyrażają oburzenie specjalnie z powodu zwycięstwa profesora gimnazjalnego Talamasa, znanego autora antykościelnej hi-

stori Dziewicy Orleańskiej i z powodu wyboru robotnika arsenału w Brest. Goudes, karanego swego czasu za agitację antymilitarną. Wymienione dzienniki atakują ostro radykałów za otwarte popieranie obu kandydatów. W Brest zwycięstwo Goudesa dało socjalistom powód do hałaśliwej demonstracji ulicznej. Przecięgano ulicami miasta, śpiewano internacjonalkę, a przed mieszkaniem nacjonalistycznego burmistrza wznoszono okrzyki: „prez!“ W Tulonie, gdzie socjalista Alard pozostał w mniejszości, socjaliści wybili szyby w redakcyach dwu przeciwnych im dzienników i zerwali chorągwie trójkolorowe.

Wybory w Hiszpanii.

Madryt, 9 maja. Wczoraj odbyły się w Hiszpanii wybory do Izby deputowanych. Dotychczas znany jest rezultat z 32 prowincyj. Wybrano: 99 liberałów, 35 konserwatyistów, 35 republikanów, jednego socjalistę i 6 karlistów. W Madrycie, gdzie udział wyborców był bardzo wielki, wybrano oprócz 6 republikanów, jak się zdaje, także 2 liberałów. W r. 1907 republikanie uzyskali w Madrycie 3 mandaty. Wybory na ogół przeszły spokojnie, tylko w Bilbao i Cantadela wywiązały się dość poważne zaburzenia.

Położenie w Królestwie Polskiem i w Rosyi.

Warszawa, 9 maja. (Tel. prywatny.) Sąd wojenny skazał na śmierć robotnika Feliksa Pomykalskiego za szereg zabójstw i napadów bandyckich.

Lódź, 9 maja. (Tel. prywatny.) W Ujeździe pod Tomaszowem zamordowano onegdaj w noccy oboje małżonków Silbergów, 75-letnich starszków i zrabowano z ich mieszkania 120 rubli i biżuterję. Mordercy zbiegli. Straż ziemska podobno jest już na tropie, mianowicie u jednego z włóścian znaleziono siekiere, zbroczoną krwią.

Witno, 9 maja. (Tel. prywatny.) Władze zamknęły tu polskie Koło kobiet z powodu wydania zbioru prac autorek polskich p. t. „Pogadanki z kobietą z ludu“.

Radom, 9 maja. (Tel. prywatny.) Pod Radomiem przy wymianie strzałów ze strażą zabito znanego rozbójnika Cielę. W przeddzień tego zajścia zranil on dwu strażników.

Petersburg, 9 maja. (Tel. prywatny.) Kielkujący w sferach rządowych projekt zniesienia w Królestwie Polskiem kodeksu Napoleona i zastąpienia go kodeksem ogólnopństwowym, zaczyna przybierać realne kształty. Jedną z instytucyj rządowych w Warszawie otrzymała urzędowe zawiadomienie, że przy ministerstwie sprawiedliwości utworzono komisję pod przewodnictwem senatora Hasmana do przejrzenia projektu prawa cywilnego. Tutejsze instytucje rządowe otrzymały polecenie, aby w razie potrzeby udzielały rzeczonyj komisji swego poparcia lub żądanych przez nią informacyj.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 9 maja 1910. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcje austriackiego Zakładu kredytowego 665.75, Akcje węgierskiego Zakładu kredytowego 824.—, Akcje Anglobanku 314.75, Akcje Unionbanku 601.50, Akcje Länderbanku 498.—, Akcje Bankvereinu 540.25, Akcje Bodencredit 1191.—, Akcje galicyjskiego Banku hipotecznego 650.—, Akcje kolei państwowych 754.—, Akcje kolei Południowej 118.25, Akcje kolei Elbenthal —.—, Akcje kolei Północnej 5410.—, Akcje kolei czernowieckiej —.—, Akcje Alpiny 721.—, Akcje Rima Muranyi 675.—, Akcje praskiego Towarzystwa żelaz. 2602.—, Akcje Fabryki broni 681.—, Akcje Tureckie tytoniowe 408.—, Akcje Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa nafiowego 876.—, Obligacje węgierskiej indemnizacyi 93.35, Renta majowa 94.30, Austriacka Renta koronowa 94.25, Węgierska Renta koronowa 92.25, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 93.65, 4 pre. Listy Banku hipotecznego 93.75, 4 i pół pre. Listy Banku hipotecznego 99.50, 5-pre. Listy Banku hipotecznego 110.—, 4-pre. Listy Banku krajowego 94.50, 4 i pół pre. Listy Banku krajowego 100.25, 4-procentowe Galicyjskie obligacje propinacyjne 97.90, 4-pre. Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 94.—, 4-pre. pożyczka m. Lwowa 93.—, Losy tureckie 261.—, Marki 117.56, Rubel 254.—, 5-pre. Rosyjska pożyczka z r. 1906 103.15, Akcje praskiego Banku kredytowego (placeno) 719.—, Pożyczka miasta Krakowa 1909 93.—.

Uspობienie trwale silne wskutek zagranicy i zakupień miejscowych.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

(4977 3-3)
Sądowa hala aukcyjna we Lwowie,
ul. Podlewskiego 1. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dni powszednie)
przed południem od 8 do 12, po południu
od 2 do 6, — w soboty po południu od
3 do 8.

Licytacje:

Poniedziałek 9 maja 1910 od 10 do 12 go-
dziny przed południem: meble, forte-
pian, 3 bale skóry, towary korzenne,
fajki i cygarniczki.

Wtorek 10 maja 1910 od 10 do 12 godziny
przed południem: meble, fortepian, dy-
wany i kosztowności.

Środa 11 maja 1910 od 10 do 12 godziny
przed południem: meble, fortepian, ko-
sztowności i kilimy.

Czwartek 12 maja 1910 od 10 do 12 godziny
przed południem: meble, fortepian, ma-
szyna do pisania.

Piątek 13 maja 1910 od 10 do 12 godziny
przed południem: meble, fortepian, ka-
sa i maszyna do szycia.

Sobota, 14 maja 1910 od godziny 4 do 8 po
południu: tanie meble i sprzęty do-
mowe.

Sprzedać się mające przedmioty mogą
być oglądane w hali przed licytacją w go-
dzinach urzędowych.

Lwów, dnia 30 kwietnia 1910.

L. cz. E. 1114/9 (5) (5163 3-3)

W sądzie tutejszym odbędzie się dnia
30 maja 1910 godzina 9 rano przymusowa
licytacja realności lwh. 204 gminy Hryco-
wola objętej, składającej się ze studni i ogra-
dzenia.

Cena szacunkowa wynosi 696 kor., naj-
niższa oferta 470 kor.

Warunki licytacyjne i dokumenta mo-
żna przejrzeć w tutejszym sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Łopatyn, 7 kwietnia 1910.

L. cz. E. II. 111/10 (7) (5136 3-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Karola Bratkowskiego za-
stąpionego przez adwokata dr. Witolda Ol-
szewskiego we Lwowie odbędzie się dnia 7
czerwca 1910 o godzinie 9 przed południem
w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr.
II. licytacja realności lwh. 360 dz. IV. ks.
gr. gm. m. Lwowa, składającej się z kamie-
nicy jednopiętrowej i urzędzenia łaźienko-
wego przy ul. Skrzyńskiego 1. 10 położonej
wraz z przynależnościami, składającymi się z
okien, drzwi, drobiu, wani, sofy, luster
i t. p.

Nieruchomość ta wystawiona na licytac-
ję, jest oceniona na 50.875 kor. 85 hal.,
przynależności zaś na 12.448 kor. 90 hal.

Najniższa cena wynosi 31.662 kor. 38
hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie
do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do
tej nieruchomości dokumenta (wyciąg ta-
bularny, wyciąg katastralny, protokoły oce-
nienia i t. d.) może każdy, mający chęć ku-
pienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych
w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.
Takie prawa, wobec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym
terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego
rodzaju co do samej nieruchomości nie mo-
głyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postę-
powania jedynie przez przybicie na tablicy
sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-
dowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie
sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd pow., S I, Oddział II.

Lwów, dnia 27 kwietnia 1910.

L. VIII/b 632/7 (28) (5180 2-3)

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy materia-
łów faszynowych do budowli na rzece Sanie
pod Stubieckiem-Sosnicą w km. od 144-144
zezwolonych przez c. k. Ministerstwo robót
publicznych reskryptem z 16 marca 1909 l.
16 X b. wykonać się mających w roku 1910
odbędzie się dnia 17 maja 1910 o godzinie
12 w południe (czas kolejowy) rozprawa ofer-
towa w c. k. Kierownictwie regulacji Sanu
w Przemyślu.

Ilość w powyższym czasie dostawić się
mających materiałów wynosi około:

1.300 m.³ faszyn wiklowych,

2.600 m.³ faszyn lasowych.

Powyżej podana ilość materiałów war-
tości fiskalnej około 8.000 koron ma być
dostarczona do budowy częściowo w ter-
minach oznaczonych przez c. k. Kierowni-
ctwo budowy regulacji Sanu w Przemyślu i
może być w razie zwiększenia lub zmniej-
szenia zapotrzebowania o 20 proc. zwiększona

lub zmniejszona, przedsiębiorca jednak w ra-
zie zwiększenia dostawy nie może żądać wyż-
szej ceny za materiały w większej ilości
dostarczone, ani też rościć sobie jakichkol-
wiek pretensji do skarbu Państwa w razie
zmniejszenia dostawy.

Warunki dostawy i wykaz cen jednostko-
wych przejrzyć można w godzinach urzędo-
wych w wymienionem c. k. Kierownictwie bu-
dowy, gdzie także do godziny 12 w południe
oznaczonego na rozprawę dnia, mają być
wnoszone oferty sporządzone ściśle według
przepisanego wzoru, zaopatrzone znaczkiem
stemplowym na 1 kor. i w wadyum w kwocie
400 koron, w gotówce lub pupilarnych
papierach wartościowych, obliczonych według
kursu z dnia poprzedniego.

W ofercie sporządzonej według poniżej
podanego wzoru ma być podany jednolity
opust z cen fiskalnych dla całej dostawy
wyrażony cyframi i słowami.

Oferty wniesione po godzinie 12 ozna-
czonego dnia nie będą przyjęte, oferty zaś
oddane w innym urzędzie, albo niezaopa-
trzone znaczkiem stemplowym lub w wa-
dyum, niesporządzone ściśle w sposób prze-
pisany, opiewające na częściową dostawę,
wyrażające różnoraki opust z cen fiskalnych
dla różnych materiałów lub zaopatrzone dopi-
skami, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 29 kwietnia 1910.

Stempel	(Wzór oferty.)
1 kor.	Oferta.

Mocą, której ja (my) niżej podpisa-
ny (ni) obowiązuję (my) się w latach . . .
i . . . dostarczyć w terminach przez c. k.
Kierownictwo budowy regulacji . . . w
. . . oznaczonych, materiały faszynowe do
budowli regulacyjnych . . . pod
. . . w km. od
. . . w ilości i pod warunkami
podanymi w obwieszczeniu za opustem . . .
. . . (cyframi i słowami) odsetek z
cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne znane mi (nam)
są dokładnie i poddaję (my) się takowym
bez żadnego zastrzeżenia.

Jako wadyum składamy (my)

W dnia . . . 1910.

Podpis i miejsce zamieszkania.

L. cz. E. 230/10 (3) (5250 1-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego
w Limanowy odbędzie się dnia 17 maja 1910
publiczna sprzedaż realności lwh. 415, 3/8
i 17/72 części realności lwh. 68 gminy
Stara wieś.

Nieruchomość powyższa jest oceniona
na 12.302 kor. 87 hal.

Najniższa cena wynosi 8202 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta
przejrzeć można w sądzie tutejszym.

C. k. Sąd powiatowy.

Limanowa, dnia 17 kwietnia 1910.

L. 3812/9. (5218 1-3)

Obwieszczenie.

Zabezpieczenie dostawy węgla kamien-
nego dla c. k. Zakładu kary w Stanisławo-
wie na rok 1911 nastąpi w drodze ogólnej
rozprawy ofertowej.

Roczne zapotrzebowanie węgla kamien-
nego wynosi około 12.000 ct. mtr.

Jakość węgla kamiennego odpowiadać
musi odnośnym wymogom zakładu, w którym
prowadzi się większą maszyną parową, ogrze-
wanie wodne i ogrzewanie w kaloryferach.

Dostawa węgla następuje w miarę za-
mówień ze strony c. k. zarządu zakładu kar-
nego w Stanisławowie w partjach po 2.000
ct. mtr. i musi być ukończona w 2 tygo-
dniach od dnia zamówienia.

Oferty mają być wniesione do c. k.
zakładu kary w Stanisławowie najpóźniej do
dnia 21 maja 1910 do godz. 12 tej w połu-
dnie, zaopatrzone być muszą stemplem na
1 koronę, napisem: „oferta na dostawę wę-
gla“ i muszą być zapieczętowane.

Wadyum wynosi 1800 koron.

Otwarcie ofert nastąpi komisyjnie dnia
21 maja 1910 o godzinie 3-ciej po południu
w kancelarii c. k. starszego dyrektora za-
kładu karnego.

Oferenci mogą być obecni przy otwar-
ciu ofert.

Nadanie dostawy udziela c. k. Nadpro-
kuratora Państwa we Lwowie.

C. k. Zarząd Zakładu kary.

Stanisławów, dnia 3 maja 1910.

L. cz. E. 3908/9 (8) (5256 1-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Zakładu kredytowego w
Lubaczowie zastąpionego przez dr. J. Barda-
cha, adw. w Lubaczowie odbędzie się dnia 3
czerwca 1910 o godzinie 9-30 przed połu-
dniem w sądzie niżej wymienionym w biu-

rze Nr. 3 w Rawie licytacja 1. całej real-
ności lwh. 69 i 2. połowy realności lwh.
656 gm. Werchrata zobowiązanego własnej
składających się jedynie z pgr. stanowiących
łaki i pole orne.

Nieruchomości wystawione na licytację,
są ocenione ad 1. na 3190 hal., ad 2 na
300 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1) 2126 kor.
66 hal., ad 2) 200 kor., poniżej tej ceny
sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do
tych nieruchomości dokumenta może każdy
mający chęć kupienia przejrzeć podczas go-
dzin urzędowych w sądzie niżej wymienio-
nym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczo-
nym terminie licytacyjnym, inaczej roszcze-
nia tego rodzaju co do samej nieruchomości
nie mogłyby być już ze skutkiem podno-
szone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższych nieruchomościach bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postę-
powania jedynie przez przybicie na tablicy
sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-
dowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie
sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Rawa, dnia 28 kwietnia 1910.

L. cz. E. 429/9 (17) (5312)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Samsona Aboscha odbędzie
się dnia 27 maja 1910 o godzinie 9 przed
południem w sądzie niżej wymienionym w
biurze 16 w Kutach relicytacja realności obj-
lwh. 113 gm. Dołhopole.

Nieruchomość wystawiona na licytację,
jest oceniona na 4000 kor., przynależności
zaś na 1880 kor.

Najniższa cena wynosi 2940 kor., po-
niżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do
skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się
do tej nieruchomości dokumenta, które się
po uzupełnieniu zatwierdza (wyciąg tabular-
ny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia
i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia,
przejrzeć podczas godzin urzędowych w są-
dzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, wobec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczo-
nym terminie licytacyjnym, inaczej roszcze-
nia tego rodzaju co do samej nieruchomości
nie mogłyby być już ze skutkiem podno-
szone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postępo-
wania jedynie przez przybicie na tablicy są-
dowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-
dowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie
sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kuty, dnia 29 kwietnia 1910.

L. cz. E. 4574/9 (8) (5246)

Dnia 30 maja 1910 o godzinie 9 rano
w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 11 odbę-
dzie się licytacja: a) 1/4 części realności
lwh. 26, b) połowy realności lwh. 27, c)
realności lwh. 199, d) połowy realności lwh.
15, e) całej realności lwh. 170, f) całej re-
alności lwh. 176 ks. gr. gm. Borysławka,
stanowiących gospodarstwo z budynkami.

Nieruchomości wystawione na licytację
ocenio: a) na 850 kor., b) na 1470 kor.,
c) na 415 kor., d) na 1061 kor., e) na 486
kor., f) na 45 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 567 kor.,
ad b) 930 kor., ad c) 277 kor., ad d) 708
kor., ad e) 324 kor., ad f) 30 kor.

Warunki licytacyjne i dokumenta prze-
jrzeć można w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.

Dobromil, dnia 27 kwietnia 1910.

L. cz. E. 3527/9 (4) (5255)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Zakładu kredytowego w
likwidacji w Lubaczowie, zastąpionego przez
dr. Bardacha odbędzie się dnia 3 czerwca
1910 o 9 przed południem w sądzie niżej
wymienionym, w biurze Nr. 3 w Rawie li-
cytacja 1. całej realności lwh. 1435 gm.
Dziewięcierz; 2. połowy realności objętych
lwh. 475 i 3. 884 gm. Werchrata, 4. 8/9
części lwh. 1338 i 5. całej lwh. 1335 gm.
Werchrata.

Nieruchomości wystawione na licytację
są ocenione ad 1. na 60 kor., ad 2. 595
kor. 50 hal., ad 3. 230 kor. 50 hal., ad 4.
188 kor. 50 hal., ad 5. 203 kor.

Najniższa cena wynosi: ad 1. 40 kor.,
ad 2. 397 kor., ad 3. 153 kor. 66 hal., ad
4. 125 kor. 66 hal., ad 5. 135 kor. 32 hal.,
poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do
skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem
zatwierdza się i odnoszące się do tych
nieruchomości dokumenta może każdy, ma-
jący chęć kupienia, przejrzeć podczas go-
dzin urzędowych w sądzie niżej wymienio-
nym w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczo-
nym terminie licytacyjnym, inaczej roszcze-
nia tego rodzaju co do samej nieruchomości
nie mogłyby być już ze skutkiem podno-
szone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższych nieruchomościach bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postę-
powania jedynie przez przybicie na tablicy
sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-
dowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie
sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Rawa, dnia 28 kwietnia 1910.

L. cz. E. 8472/9 (15) (5237)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mojżesza Nussenbauma od-
będzie się dnia 1 czerwca 1910 o godz. 11
przed południem w sądzie niżej wymienio-
nym, w biurze Nr. 27, w Tarnopolu licytacja
połowy realności objętej lwh. 4973 ks. gr.
gm. kat. Tarnopol, składającej się z p. bud.
462/2 z domem parterowym na takowej,
Złoty Selzer.

Nieruchomość ta wystawiona na licytac-
ję jest oceniona na 1426 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 713 kor. 25
hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie
do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejs-
szem zatwierdza, i odnoszące się do tej
nieruchomości dokumenta (wyciąg tabular-
ny, wyciąg katastralny, protokoły ocenie-
nia i t. d.) może każdy mający chęć kupie-
nia przejrzeć podczas godzin urzędowych w
sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 39.

Takie prawa, wobec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczo-
nym terminie licytacyjnym, inaczej roszcze-
nia tego rodzaju co do samej nieruchomości
nie mogłyby być już ze skutkiem podno-
szone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postę-
powania jedynie przez przybicie na tablicy
sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-
dowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie
sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Tarnopol, dnia 1 kwietnia 1910.

L. cz. E. 4010/9 (21) (5236)

Edykt licytacyjny.

Dnia 31 maja 1910 o godz. 9 przed
południem w sądzie niżej wymienionym, w
biurze Nr. 22, w Kołomyi odbędzie się licytac-
ja realności objętej lwh. 1313 ks. gr.
dla V. dz. miasta Kołomyi.

Nieruchomość ta wystawiona na licytac-
ję, jest oceniona na 14.950 kor., przyna-
leżności zaś na 240 kor.

Najniższa cena wynosi 7595 kor., po-
niżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do
skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejs-
szem zatwierdza i odnoszące się do tej nie-
ruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny,
wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.)
może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć
podczas godzin urzędowych w sądzie niżej
wymienionym w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza
relicytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do Sądu najpóźniej przy wyznaczo-
nym terminie licytacyjnym, inaczej roszcze-
nia tego rodzaju co do samej nieruchomości
nie mogłyby być już ze skutkiem podno-
szone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postę-
powania jedynie przez przybicie na tablicy
sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-
dowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie
sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kołomyja, dnia 21 kwietnia 1910.

L. cz. E. 50/10 (8) (5239)
Edykt licytacyjny.
W dniu 8 czerwca 1910 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacja 2/4 realności lwh. 231 i 2/4 realności lwh. 574 gm. Kozy wraz z przynależnościami.
Części nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na 1580 kor. 67 hal. i 136 kor. 32 hal.
Najniższa cena wynosi 816 kor. 46 hal. i 90 kor. 88 hal.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Biała, dnia 10 kwietnia 1910.

L. cz. E. 1549/9 (7) (5307)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Berisha Federbuscha, kupca w Narolu mieście, odbędzie się dnia 19 maja 1910 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10 licytacja realności pod Nd. 20 w Woli wielkiej położonej obj. lwh. 48 gm. Wola wielka, składającej się z pb. 56, 57 i gr. 108, 139, 140, 141, 480, 481/1 482, 483, 484, 485, 486 tudzież 1/3 części realności obj. lwh. 52 gm. Wola wielka, składającej się z pgr. 1091, 1092, 1097, 1098.

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione na 4390 kor.
Najniższa cena wynosi 3220 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Cieszanów, dnia 18 kwietnia 1910.

L. cz. E. 1165/9 (5308)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Stowarzyszenia pożyczkowego w Cieszanowie, zastąpionego przez pełnomocnika Józefa Reibera odbędzie się dnia 19 maja 1910 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, licytacja 1/12 części realności pod Nd. 27 w Kadubiskach położonej obj. lwh. 1 ks. gr. teje gminy kat., składającej się z pb. 20/2 i grunt. 217, 219/1, 220, 313/1, 314, 315, 316, 318, 989, 999 wraz z przynależnościami, składającymi się z płotu koło budynków i studni.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 73 kor. 33 hal.

Najniższa cena wynosi 53 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Cieszanów, dnia 18 kwietnia 1910.

L. cz. E. 823/9 (7) (5119)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Jana Kotusińskiego w Orłowej, zastąpionego przez adw. dr. Jana Opolskiego w Cieszynie odbędzie się dnia 31 maja 1910 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, w Niepołomicach licytacja realności lwh. 335 ks. gr. gm. kat. Książnice objętej składającej się z gruntu, wraz z przynależno-

ściami, składającymi się z domu mieszkalnego i stajni.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 2971 kor. 38 hal., przynależność zaś na 6240 kor.

Najniższa cena wynosi 6141 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Niepołomice, dnia 10 kwietnia 1910.

L. cz. E. 754/9 (9) (5245)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Dębicy, zastąpionego przez pełnomocnika dr. Sydona Friedberga odbędzie się dnia 31 maja 1910 o godzinie 9:30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5, licytacja realności lwh. 26, 95, 924 i 522 ks. gr. gm. Dębica, połowy realności lwh. 606 ks. gr. gminy Dębica, 5/6 części realności lwh. 93 i 5/16 części realności lwh. 94 ks. gr. gm. Dębica.

Nieruchomości te wystawione na licytację, są ocenione, a mianowicie: realność lwh. 26 ks. gr. gminy Dębica na 573 kor. 50 hal., realność lwh. 95 ks. Dębica na 1488 kor. 87 hal., realność lwh. 924 ks. Dębica na 443 kor. 50 hal., realność lwh. 522 ks. ks. Dębica na 1666 kor. 25 hal., połowa realności lwh. 606 ks. Dębica na 343 kor. 50 hal., 5/16 części realności lwh. 93 ks. Dębica na 160 kor. 80 hal., 5/16 części realności lwh. 94 ks. Dębica na 919 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi co do: realności lwh. 26 ks. Dębica 382 kor. 34 hal., realności lwh. 95 ks. Dębica 992 kor. 58 hal., realności lwh. 924 ks. Dębica 295 kor. 66 hal., realności lwh. 522 ks. Dębica 1110 kor. 84 hal., połowy realności lwh. 606 ks. Dębica 229 kor., 5/16 części realności lwh. 93 ks. Dębica 107 kor. 20 hal., 5/16 części realności lwh. 94 ks. Dębica 613 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dębica, dnia 2 lutego 1910.

L. cz. E. 870/9 (26) (5317)
Edykt licytacyjny.

Dnia 31 maja 1910 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10 odbędzie się licytacja 2/3 części realności lwh. 172 gm. Olchówka objętej, w ład której wchodzi łąka, łąka i budynki gospodarcze.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 1393 kor. 75 hal., przynależności zaś na 202 kor. 98 hal.

Najniższa cena wynosi kwotę 1064 kor. 48 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Roźniatów, dnia 31 marca 1910.

L. cz. E. 3126/9 (4) (5309)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Schneiera Weissmana w Zagóreczku odbędzie się dnia 27 czerwca 1910 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 32, licytacja 2/3 części realności lwh. 128 ks. gr. gm. Dobrowlany objętej.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację, jest oceniona na 533 kor. 33 hal. Najniższa cena wynosi 355 kor. 56 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Chodorów, dnia 2 maja 1910.

L. cz. E. 4477/9 (4) (5254)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kredytowego i oszczędności w Cieszanowie, zastąpionego przez adw. dr. Segala w Rawie, odbędzie się dnia 3 czerwca 1910 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 w Rawie licytacja całej realności objętej lwh. 1943 gminy Werchrata zobowiązanej własnej.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 1100 kor.
Najniższa cena wynosi 733 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się obecnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Rawa, dnia 28 kwietnia 1910.

L. cz. E. 1412/8 (40) (5260)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Gitli Rotman odbędzie się dnia 24 maja 1910 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3, dom Borowca, relictacja 4/5 części realności lwh. 72, 4/8 części lwh. 75, 12/48 części lwh. 77 i 3/4 części lwh. 71 gm. Terło.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to: 4/5 części lwh. 72 na 100 kor. 64 hal., 4/8 części lwh. 75 na 889 kor. 62 hal., 12/48 części realności lwh. 77 na 1446 kor. i 3/4 części lwh. 71 gm. Terło na 300 kor.

Najniższa cena wynosi 4/5 części realności lwh. 72 kwotę 68 kor., 4/8 części realności lwh. 75 kwotę 594 kor., 12/48 części lwh. 77 kwotę 964 kor. i 3/4 części realności lwh. 71 gm. Terło kwotę 200 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Stary Sambor, dnia 6 kwietnia 1910.

L. cz. E. 2178/9 (3) (5249)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Freidy Altholowej w Chlebnej odbędzie się dnia 8 czerwca 1910 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, w budynku filialnym przy ulicy Suchodolskiej położonym licytacja: a) 1/6 części realności lwh. 10 gm. kat. Świerzowa objętej; b) 1/2 części realności lwh. 130 gm. kat. Świerzowa objętej wraz z przynależnościami.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione na: ad a) 309 kor. 58 hal., jej zaś przynależności na 12 kor. 66 hal., ad b) na 127 kor. 16 hal.

Najniższa cena wynosi: ad a) kwotę 214 kor. 82 hal., ad b) kwotę 84 kor. 76 hal., poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Krosno, dnia 4 marca 1910.

L. cz. E. 1094/9 (5302)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Skarbu Państwa, zastąpionego przez c. k. urząd podatkowy w Brzesku odbędzie się dnia 31 maja 1910 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16 licytacja realności lwh. 131 gm. Brzesko składającej się z domu i placu budowlanego wraz z przynależnościami, składającymi się z wychodka, komórek i parkanu.

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione: a) realność lwh. 131 gm. Brzesko na 1779 kor., b) realność lwh. 132 gm. Brzesko na 4360 kor., przynależności realności lwh. 132 zaś na 90 kor.

Najniższa cena wynosi co do realności lwh. 131 gm. Brzesko 1186 kor., zaś co do realności lwh. 132 gm. Brzesko z przynależnościami 2225 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 16.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Brzesko, dnia 16 marca 1910.

L. cz. E. 163/10 (7) (5258)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Gitli Kornfeld, odbędzie się dnia 2 czerwca 1910 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 33 w Ropczycach licytacja 2/12 części realności lwh. 114, 6/162 części realności lwh. 248, 20/240 części realności lwh. 430 ks. gr. gm. kat. Sędziszów. Realności te są miejskie.

Te nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na 101 kor. 92 hal.

Najniższa cena wynosi 50 kor. 96 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 34.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ropczyce, dnia 26 kwietnia 1910.

L. cz. E. 210/10 (5) (5316)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Józefa Barana i Maryanny Baran, zastąpionych przez adw. dr. Alwina, odbędzie się dnia 30 czerwca 1910 o godz. 10:30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 33, w Ropczycach licytacja 16/20 części realności lwh. 566 ks. gr. gminy kat. Ropczyce.

Realność ta jest miejską.
Części nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na 1040 kor.

Najniższa cena wynosi 520 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie zatwierdza się i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 34.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ropczyce, dnia 19 kwietnia 1910.

I. cz. E. 508/10 (6) (5238)
Edykt licytacyjny.
W dniu 16 czerwca 1910 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19, odbędzie się licytacja realności lwb. 102 gm. Janowice wraz z przynależnościami.
Nieruchomość wystawiona na licytację oceniona jest na 3078 kor.
Najniższa cena wynosi 2052 kor.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Biała, dnia 20 kwietnia 1910.

L. cz. E. 743/10 (5305)
W sądzie tutejszym odbędzie się dnia 2 czerwca 1910 godzina 3 po południu (sala rozpraw) licytacja 1/10 części realności lwh. 168, 169, 769 i 825 oraz 1/20 części lwh. 571 gminy Dobropole.
Wartości szacunkowej:
a) lwh. 168 na kwotę 146 kor.,
b) lwh. 169 na kwotę 110 kor.,
c) lwh. 769 na kwotę 60 kor.,
d) lwh. 825 na kwotę 122 kor.,
e) lwh. 571 na kwotę 34 kor.
Najniższa cena:
ad a) kwotę 97 kor. 32 hal.,
ad b) kwotę 73 kor. 32 hal.,
ad c) kwotę 40 kor.,
ad d) kwotę 81 kor.,
ad e) kwotę 22 kor. 66 hal.
Akta przejrzeć można w tut. sądzie.
C. k. Sąd powiatowy.
Buczacz, 19 kwietnia 1910.

Upadłości.

L. cz. S. 2/9 (83) (5292)
W konkursie Arnolda Pepisa celem likwidacji i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 1 czerwca 1910, wyznacza się audyentę na dzień 6 czerwca 1910 o godzinie 4 po południu w e. k. Sądzie obwodowym w Tarnopolu, w biurze Nr. 8.
Tarnopol, dnia 1 maja 1910.
Komisarz konkursowy.

Konkursa.

L. 48.691 (5132 2-3)
Ogłoszenie konkursu.
Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomerji tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posadę prymaryusza oddziału I. chorób wewnętrznych przy kraj. szpitalu powszechnym we Lwowie.
Do posady tej przywiązana jest płaca o rocznych 3.000 kor. (trzy tysiące koron) z prawem do trzech dodatków pięcioletnich po 600 kor. (sześćset koron).
Posada ta jest stałą i daje prawo do emerytury w granicach postanowień statutu emerytalnego uchwalonego przez Wys. Sejm dnia 15 lutego 1898.
Termin do wnieścia podań oznacza Wydział krajowy najpóźniej do dnia 15 czerwca b. r.
W podaniach o powyższą posadę, które wnoszone być mają na ręce dyrektora krajowego szpitala powszechnego we Lwowie bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwej władzy, jeśli kandydat w służbie publicznej pozostaje — zamieścić należy:
Krótki opis życia i dotychczasowej działalności w zawodzie lekarskim, tudzież specjalne uzdolnienie w dziedzinie chorób wewnętrznych, w szczególności zaś dołączyć dokumenta stwierdzające nieprzekroczony 40 rok życia, uzyskanie stopnia doktora medycyny na jednym z Uniwersytetów Monarchii austro-węg., prawo obywatelstwa austriackiego, dokładną znajomość języków krajowych, wreszcie wykazujące ewentualne zasługi w pracy szpitalnej.
Lwów, dnia 29 kwietnia 1910.
Piotrowski.

LW. 145.655/09 (5208 2-3)
Ogłoszenie konkursu.
W celu nadania dwóch wspanięć z fundacji Malwiny z Łukowskich Wirth i Teofili Łukowskiej, wynoszących jednorazowo po trzyście (300) koron, ogłasza się niniejszem konkurs.
Oba wsparcia są przeznaczone dla ubogich zupełnie osieroconych pańienek Polek, wyznania rzymsko lub grecko-katolickiego, które ukończyły przynajmniej czwartą klasę szkoły ludowej i mają już lat szesnaście, a nie przekroczyły dwudziestego roku życia i kształcą się w nauce gospodarstwa wiejskiego, w krawiectwie damskim lub w modniarstwie.
Podania należy wnieść do Wydziału krajowego najpóźniej do dnia 31 maja b. r. i załączyć do nich metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, świadectwo ukończonej przynajmniej

czwartej klasy szkoły ludowej, świadectwo właściwego parocha, że kandydatka jest zupełną sierotą i że się wzorowo prowadzi, a wreszcie dowód, że kandydatka kształci się w nauce gospodarstwa wiejskiego, w krawiectwie damskim, modniarstwie, w wyrobie kwiatów sztucznych lub krawaciarstwie.
We Lwowie, dnia 29 kwietnia 1910.

L. 54.282/II (5207 2-3)
K o n k u r s

Na posadę ekspedynta przy e. k. Urzędzie pocztowym w Ihorowicy z poborami III. klasy 1 go stopnia, ryczałtem na służącego później oznaczyć się mającym i ewentualnym wynagrodzeniem 1500 koron rocznie za codzienną jazdę posłańczą do Tarnopola i z powrotem.
Podania należy wnieść najpóźniej do 19 maja b. r. do e. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.
C. k. gal. Dyrekcja poczt i telegrafów.
Lwów, dnia 1 maja 1910.

L. 2778/10. (5222)

Obsadzoną zostanie posada starszego dyrektora przy zakładzie karnym dla mężczyzn we Lwowie z rangą i poborami VII. klasy rangi, wolnym pomieszkaniem tudzież deputatem w kwocie 300 kor. rocznie.
Ubiegający się o tę posadę mają wnieść należycie udokumentowane podania wystosowane do Ministerstwa sprawiedliwości w drodze przepisanej do dnia 16 maja 1910 do Nadprokuratorji Państwa we Lwowie i wykazać się znajomością języka niemieckiego i obu języków krajowych, tudzież uzdolnieniem do służby administracyjnej zakładów karnych.
C. k. Nadprokuratorja Państwa.
Lwów, dnia 6 maja 1910.

L. 740 (5219)

Ogłoszenie konkursu.
Magistrat miasta Ciekowice pow. Grybów rozpisuje niniejszem konkurs na posadę sekretarza zarazem kontrolora kasy z płacą roczną 1000 kor.
Kandydaci do tej posady winni posiadać następujące warunki:
1. nieprzekroczony 40 rok życia,
2. dowody kwalifikacyjne, wymagane ustawą z 3 lipca 1896 r. dla sekr. 131 miast.
Posada ta nadana będzie w pierwszym roku prowizorycznie, po upływie roku przy nienagannej pracy nastąpi stabilizacja.
Podania należy wnieść do 1 czerwca 1910 r.
Ciekowice, 5 maja 1910.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 36/10 (3) (5223)

O b w i e s z c z e n i e.
C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek e. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 18 czasopisma „Prawo ludu“ z dnia 6 maja 1910 artykuł pod tytułem: 1) „Miotła boża na socjalistów czyli koniec świata się zbliża“ (str. 3, łam 3 i str. 4, łam 1 i 2) zawiera w ustępie rozpoczynającym się od wyrazów: „Pojawienie się tej komety“ do wyrazów: „na tym najlepszym ze światów“ znamiona występku z § 302 i 303 u. k., zaś artykuł pod tytułem: 2) „Klerykalne łajdaństwo“ str. 6, łam 2) w całej swojej osnowie znamiona występku z § 302 u. k., że zakazuje się rozszerzania tych artykułów, względnie ich inkryminowanych ustępów.
C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III.
Kraków, dnia 4 maja 1910.

Bl. 98 (5023)

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnis vom 27 April 1910, Pr. 29/10, die Weiterverbreitung der Nummer 34 der Zeitschrift: „Leitmeritzer Wochenblatt“ vom 27 April 1910 wegen der Stellen von „Hier kann nur“ bis „verfertigen läßt“ des Artikels: „Lobositz, 24 April (Bölsche Laubheit)“ und von „Es ist dies“ bis „nicht mehr geduldet“ des Artikels: „Sebujein, 18 April (Rationale Aufklärungsarbeit tut not)“ nach § 302 St. G. verboten.

Bl. 99 (5133)

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnis vom 27 April 1910, Pr. V. 19/10, die Weiterverbreitung der Nummer 17 der Zeitschrift: „Graz'er Wochenblatt“ vom 24 April 1910 wegen der Notiz: „Achtung! — Verkapptes Wendentum“ auf Seite 4 nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnis vom 27 April 1910, Pr. VII. 20/10, die Weiterverbreitung der Nummer 92 der Zeitschrift: „Slovenski Na-

rod“ wegen des auf der dritten Seite abgedruckten „Poslano“ in den Absätzen von „Poslavlajoc se od vseu prijateljcev“ bis „klic svoji k svojim“ nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnis vom 24 April 1910, Pr. VII. 21/10, die Weiterverbreitung der Nummer 54 der Zeitschrift: „Jutro“ wegen des Artikels: „Spomenik narodnima zrtvama Londru in Adamieu mora biti postavljen!“ in der Stelle von „Vlada je zabranila“ bis „da ga mora spostovati tudi — ekr. vlada“ und des Artikels: „Narodne gospodarstvo. Kranjska hranilnica v Ljubljani“ in der Stelle von „Kakor nesrečen balnik“ bis „Katholicane za Judezeve grose“ nach § 300 und 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnis vom 27 April 1910, Pr. VII. 22/10, die Weiterverbreitung der Nummer 55 der Zeitschrift: „Jutro“ wegen des Artikels: „Oblomstvo“ in der Stelle von „Ali ni ta velicasta slika“ bis „Koliko takih dejstev bi lahko se nasteli“ und von „In kdo je veoci krivec?“ bis „Ej turski boze, bil si vse eno le clovek“ und der unter „Dne vae vesti“ mit der Aufschrift: „Arnost Windischet“ abgedruckten Notiz von „Dne 25 julija zapusti“ bis „Zivel Arnost Windischer!“ nach § 305 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 26 April 1910, Pr. IX. 37/10, die Weiterverbreitung der Nummer 219 der Zeitschrift: „L'Emancipazione“ vom 23 April 1910 wegen des Artikels: „Di un fatto doloroso“ unter der Rubrik: „Gorizia“ nach § 300 St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 27 April 1910, Pr. I. 202/10, die Weiterverbreitung der Nummer 17 der Zeitschrift: „Zensky List“, vom 28 April 1910 wegen der Stellen von „Mnoho zen“ bis „nad lidem“ des Artikels: „Zeny a militarismus“; von „Nechapala jsem“ bis „dalsi osud“ des Artikels: „Vzpominka sluzebne divky“ nach § 300 St. G. und Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 28 April 1910, Pr. I. 203/10, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Vestnik Volne Myslenky. Priloha k 1. sesitu Volne Myslenky rocnik 1910—11 (Beilage zu der Nummer 1 der periodischen Zeitschrift „Volna Myslenka“ vom 1 Mai 1910 wegen der Stellen von „Tuto velikou zasadu“ bis „Kult svatojanský“ und von „Take nase hlavni mesto Praha“ bis „jednoho z nejestejsich kralu“ des Artikels: „Slavne mestske rade kralovskeho hlavniho mesta Prahy“ nach § 302 und 303 St. G. verboten.

Bl. 100 (5134)

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnis vom 29 April 1910, Pr. 24/10, die Weiterverbreitung der Nummer 17 der Zeitschrift: „Novy Jihocesky Delnik“ vom 29 April 1910 wegen der Stelle von „Vedomim, strasnym“ bis „svecech podvodniku“ des Artikels: „Prvni kveten a jeho revolueni vyznam“ nach § 122 a und 302 St. G. verboten.

Bl. 101 (5141)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnis vom 30 April 1910, Pr. XXXV. 99/10/3, auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Folge 97 der periodischen Zeitschrift: „Alldeutsches Tagblatt“, 8. Jahrgang, vom 29 Ostermondes (April) 2023 n. R. (1910) in dem Artikel: „Der Kampf gegen den Clerikalismus“ durch die Stelle von „Wenn die römische“ bis „ist alles“ (Seite 4, Spalte 1) das Vergehen nach § 303 St. G. begründe, es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Zeitschrift ausgesprochen, die von der f. f. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.
Wien, am 30 April 1910.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Linz hat mit dem Erkenntnis vom 30 April 1910, Pr. X. 12/10, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Deutscher Michel“ vom 30 April 1910 wegen der Stellen von „Hoffentlich werden aber die Brautleute“ bis „hinlofer Ausweichung“, von „dafür gibt es

nur eine“ bis „Roststift kommt“ nach § 303 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 29 April 1910, Pr. I. 208/10, die Weiterverbreitung der eine entblähte Frauenperson darstellenden Photographie ohne Angabe des Druckers und des Verlegers wegen des Gehaltinhalts nach § 516 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 29 April 1910, Pr. I. 205/10, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Horowitz erschienenen Zeitschrift: „Lidove delnicka a narodni pisna, c. 1. Vydal obvodni vybor mladeze narodne socialni pro obvod berounsko-horovicky. Tiskem Antoina Cistekého v Beroune“ wegen des Inhalts: „Kdyz se narod“ nach § 305 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 29 April 1910, Pr. I. 207/10, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Zajimave Noviny“ vom 30 April 1910 wegen der Stelle von „Zustanu stat“ bis zum Schlusse des Artikels: „Blaho lasky“, von „Ba ani to ne“ bis zum Schlusse des Artikels: „Bozska“ und von „Po hezounke divce“ bis „odkryti“ auf Seite 280 nach § 516 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 29 April 1910, Pr. I. 206/10, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Pikantni Svet“ vom 30 April 1910 wegen der Stellen von „Zustane stat“ bis zum Schlusse des Artikels: „Blaho lasky“; von „Ba ani to ne“ bis zum Schlusse des Artikels: „Bozska“ und von „Po hezounke divce“ bis „odkryti“ auf Seite 280 nach § 516 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 30 April 1910, Pr. I. 210/10, die Weiterverbreitung der Nummer 49 der Zeitschrift: „Samostatnost“ vom 28 April 1910 wegen des Artikels: „Cesti auskultanti“ nach § 300 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 30 April 1910, Pr. I. 209/10, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Prag erschienenen Zeitschrift (Flugschrift): „Delnicka mladezi v Zizkove. Delnicka knihtiskarna v Praze. Nakladem vlastnim“ wegen der Stellen von „Proti“ bis „militarismu“, von „Na spici“ bis „revoluci“ nach § 300 und 305 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 30 April 1910, Pr. I. 211/10, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Prag erschienenen Zeitschrift: „Knihovna Volne Myslenky. Male vydani. Cislo 30: Povera. Napsal Robert G. Ingersoll. Prelozil: F. Mastera Praha 1910. Nakladem vydavatelstva Volne Myslenky. Knihotiskarna Dyk a Ryba, Praha, Vrsovice“ wegen der Stellen von „Milionove venovali“ bis „a zakrni“ (Seite 30—35; von „Krestane zmenivse“ bis „strach“ (Seite 35—36); von „Byla to staleti“ bis „vymysliti“ (Seite 36 bis 37); von „Mozna ze jsou“ bis „dukazu“ (Seite 40); von „Mozna ze vsechny“ bis „a smrt“ (Seite 40—44) nach § 122 b, 302, 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 29 April 1910, Pr. 13/10, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Mlady Pukopnik“ vom 1 Mai 1910 wegen der Stelle von „Socialisticka spoleknot uskuteeni se“ bis „oslav 1 maje!“ des unter der Spitzmarke „Dve strany — Dve taktiky“ abgedruckten Artikels nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnis vom 30 April 1910, Pr. 2/10, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Nase Obrana“ vom 29 April 1910 wegen der Stellen von „Svita“ bis „myslenku osvobozeni“ des Artikels: „Mnoho jeste prace, protoz nelasme“; von „Kdyz vykrmeni“ bis „cesky narod“ des Artikels: „Ze soudni sine“; von „V armade rakouske“ bis „oloveny chleb“ des Artikels: „Co tyden dal“; von „ktery nedovedl“ bis „namalovane karty“ des Artikels: „O knezich bohatelych a chudych“ und von „ze tento“ bis „ni ponizenim“ des Artikels: „Hlidka mladeze“ nach § 300, 302 und 303 St. G. sowie gemäß Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das t. t. Kreis- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 30 April 1910, Nr. I. 36/10, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Moravsky Lid“ vom 29 April 1910 wegen der Stelle von „A letos druzi se“ bis „k veselejsimu ziti“ des Artikels; „Mladi — vzhuru!“ und wegen des ganzen Artikels: „Omladinari!“ nach § 300 und 305 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Cg. I. 100/10 (3) (5147 2-3)
E d y k t.

Przeciw Janowi Rzegockiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Towarzystwo zaliczkowe i kredytowe w Rzeszowie pozew o 1140 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została pierwsza audyencya na dzień 12 maja 1910 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw Jana Rzegockiego ustanawia się pana adwokata dr. Weinberga w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Rzegockiego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Rzeszów, dnia 7 kwietnia 1910.

L. cz. E. 862/9 (16) (4550 2-3)

W sprawie egzekucyjnej firmy Langen & Nehr przeciw Józefowi Nehri tow. 11509 kor. 19 hal. ustanawia się dla niewiadomego z miejsca pobytu zobowiązanego Józefa Nehra kuratorem ad actum adwokata dr. Bernera,

L. XVII. 3722
70

Wykaz

panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 30. kwietnia do 7 maja 1910.

Epizooecya	Powiat	Miejscowość
Wąglik	Bóbrka	Oryszkowca (1 zagr.), Sokółówka ob. dw. (1 zagr.);
	Brzesko	Niedzieliska (1 zagr.), Wojakowa (1 zagr.);
Nosacizna u koni	Horodenka	Woronów ob. dw. (1 zagr.);
	Kosów	Horod (1 zagr.);
	Sniatyn	Hańkowiec ob. dw. (1 zagr.);
	Złoczów	Zalesie ob. dw. (1 zagr.);
	Żydaczów	Nowe Sioło (1 zagr.);
	Borszczów	Krzywcze górne ob. dw. (1 zagr.), Niwra ob. dw. (1 zagr.);
	Brzeżany	Litiatyn ob. dw. (1 zagr.);
	Buczacz	Browary (1 zagr.);
	Jarosław	Jarosław (1 zagr.);
	Lwów miasto	Dzielnica I. [Bodnarówka (1 zagr.)] Dzielnica III. [ul. Tkacka l. 3, ul. Szpitalna 26 (2 zagr.)];
Świerzb u koni	Cieszanów	Lipowiec (1 zagr.), Łówcza ob. dw. (1 zagr.);
	Czortków	Wyganka (1 zagr.);
	Gródek jagiell.	Hartfeld (1 zagr.), Rodatycze ob. dw. (1 zagr.);
	Jaworów	Nahaczów ob. dw. (1 zagr.), Ożonla ob. dw. (1 zagr.);
	Kolbuszowa	Wieleńka (1 zagr.);
	Lisko	Kalnica ad Cisna (1 zagr.);
	Lwów	Czyski (1 zagr.), Kukizów (1 zagr.), Podciemno (1 zagr.);
	Mościska	Nikłowice ob. dw. (1 zagr.);
	Przeworsk	Ostrów (1 zagr.);
	Rohatyn	Dubryniów (4 zagr.);
Różyca świń	Stryj	Kruszelnica szlach. (1 zagr.);
	Tarnopol	Ostrów (1 zagr.);
	Zaleszczyki	Sińków (1 zagr.);
	Cieszanów	Ruda różaniecka ob. dw. (1 zagr.);
	Dolina	Broszniów (1 zagr.), Raków (1 zagr.);
	Rohatyn	Martynów nowy (1 zagr.);
	Rzeszów	Przybyszówka (1 zagr.);
	Skałat	Kamionki (1 zagr.);
	Sniatyn	Potoczek (2 zagr.);
	Tarnobrzeg	Grębów (2 zagr.);
Pomór świń	Tłumacz	Ostrynia (1 zagr.);
	Trembowla	Zaścianocze (1 zagr.);
	Zborów	Jezierna (1 zagr.);
	Kraków miasto	Dzieln. XV. (1 zagr.);
	Biała	Kaniów stary (1 zagr.);
	Bóbrka	Bóbrka (5 zagr.), Budków (1 zagr.);
	Borszczów	Boryszkowce gm. i ob. dw. (2 zagr.);
	Brzeżany	Glinia (2 zagr.);
	Cieszanów	Borowa góra (2 zagr.), Łówcza ob. dw. (1 zagr.);
	Jarosław	Zarzeczce (2 zagr.);
Kamionka str.	Chreniów (3 zagr.), Dziedziłów (3 zagr.), Lisko (1 zagr.), Nowosiółki (2 zagr.), Pobuzany (3 zagr.), Podzamecze (1 zagr.), Witków nowy (10 zagr.);	

a zarazem zarządza się doręczenie do jego rąk edyktu licytacyjnego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział
Rawa, dnia 1 kwietnia 1910. VI.

L. cz. Vr. 472/10 (16) (4525 2-2)
Ogłoszenie.

W Sądzie tutejszym przechowana jest jako „corpus delicti“ para złotych koleczyków (jeden bez uszka), obydwa z 7 dyamencikami, ocenione na 180 kor.

Celem rozpoznania tychże wzywa się każdego, komu podobne koleczyki zginęły lub skradzione zostały, do zgłoszenia się u sędziego śledczego, biuro Nr. 38.

Stanisławów, 18 kwietnia 1910.

L. cz. C. II. 265/10 (1), C. II. 270/10 (1) (5194 2-2)

Przeciw Antoniemu Sawickiemu i Michałowi Sławęckiemu z Humnisk i przeciw Władysławowi Sławęckiemu synowi Kaspra, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzozowie przez powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Brzozowie pozew o 178 kor. 23 hal i przeciw 3 — o 118 kor. 44 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin na dzień 16 czerwca 1910 o godzinie 8 rano.

Celem strzeżenia praw powyższych nieobecnych ustanawia się pana Józefa Konieczkę wójta w Humniskach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie ich w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Brzozów, dnia 28 kwietnia 1910.

Epizooecya	Powiat	Miejscowość	
Pomór świń	Kolbuszowa	Komorów (4 zagr.), Rusinów (3 zagr.), Wola raniżowska (1 zagr.);	
	Kosów	Kobski (9 zagr.), Kosów (1 zagr.);	
	Lwów	Jaryczów nowy (3 zagr.), Pedliski wielkie (7 zagr.);	
	Przemysł	Przemysł (1 zagr.);	
	Przemysły	Zamoście (2 zagr.);	
	Rawa ruska	Chlewczany (2 zagr.), Hrebenno (3 zagr.), Hujcze (2 zagr.), Wulka mazowiecka (7 zagr.);	
	Sniatyn	Oleszków (1 zagr.);	
	Sokal	Belz (6 zagr.), Byszów (1 zagr.), Jastrzębica (4 zagr.), Kłusów (2 zagr.), Kulczków (5 zagr.), Parczacz (11 zagr.), Sokal (2 zagr.), Waręż miasto (2 zagr.), Waręż wieś (1 zagr.), Zawisznia (7 zagr.);	
	Iwaczów górny (1 zagr.);		
	Ochrymowce gm. i ob. dw. (3 zagr.);		
Szelestnica	Jarczowce (1 zagr.), Kudobińce (1 zagr.), Moniówka (2 zagr.), Podhajczyki (7 zagr.);		
	Bańuczyn (3 zagr.);		
	Batyłczyce (6 zagr.), Derewnia ob. dw. (2 zagr.), Dobrosin (4 zagr.), Kupiezwola (1 zagr.), Lubella (7 zagr.), Macoszyn (2 zagr.), Mokrotyn (3 zagr.), Mosty (1 zagr.), Przystań (12 zagr.), Skwarzaw nowa (3 zagr.);		
	Turyńka (12 zagr.), Wolica (4 zagr.);		
	Dubrawka (1 zagr.);		
	Dzielnica III (1 zagr.);		
	Dzielnica XIX. (1 zagr.);		
	Kamionki wielkie (1 zagr.);		
	Fitków (1 zagr.);		
	Tumicz (1 zagr.), Wodniki (1 zagr.);		
Otręt u bydła	Kobierzyn (1 zagr.);		
	Czerzeż (1 zagr.), Sulatycze (1 zagr.);		
	Stanisławów	Międzyhorce (1 zagr.);	
	Zborów	Urlów (7 zagr.);	
	Wścieklizna	Brzeżany	Narajów (1 zagr.);
		Dobromil	Grabownica;
		Dolina	Dolina (1 zagr.);
		Grybów	Cieniawa;
		Horodenka	Targowica p. (1 zagr.);
		Husiatyn	Niżborg szlachecki (1 zagr.);
Jarosław		Manasterz (1 zagr.);	
Kołomyja		Ispas (1 zagr.);	
Kraków		Dąbie (1 zagr.);	
Podgórze		Pozowice;	
Podhajce	Uwsie (1 zagr.);		
Gruźlica u bydła	Rawa ruska	Rawa ruska;	
	Rohatyn	Cześniaki (1 zagr.);	
	Skałat	Touste (1 zagr.);	
	Sniatyn	Hańkowiec (1 zagr.), Kielichów (1 zagr.), Lubkowce (1 zagr.);	
	Stanisławów	Knibinin wieś (1 zagr.);	
	Stary Sambor	Felsztyn (1 zagr.);	
	Wieliczka	Biskupiec (1 zagr.);	
	Złoczów	Podlipce (1 zagr.);	
	Lwów miasto	Dzielnica II., III. i IV. (4 zagr.);	
	Brzesko	Tymowa ob. dw. (1 zagr.);	
Dobromil	Kalwarya pałacowska (1 zagr.);		
Rohatyn	Podkamień ob. dw. (1 zagr.);		
Wadowice	Wielkie drogi (1 zagr.);		

C. k. Namieśtnictwo.

Lwów, dnia 7. maja 1910.

L. cz. Cw. IV. 1186/10 (1) (4511)
E d y k t.

Przeciw dr. Władysławowi Stesłowiczowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handl. we Lwowie przez galicyjską Kasę oszczędności we Lwowie pozew o 475 kor.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw dr. Władysława Stesłowicza ustanawia się pana adwokata dr. Alfreda Zgórskiego we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie dr. Władysława Stesłowicza w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 31 marca 1910.

L. cz. E. 142/10 (2) (4537)
E d y k t.

Józefowi Piękosowi z Łęk w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Fryszaku przeciw wyż wymienionemu o 1200 kor. ma być doręczoną uchwała z dnia 24 lutego 1910 E. 142/10 (1), którą pozwolono egzekucję przez ustanowienie prawa zastawu w stanie biernym realności lwh. 324 i połowy realności lwh. 445 gminy Łęki Józefa Piękosia własnych.

Ponieważ wiadomo, gdzie Józef Piękoś przebywa, ustanawia się mu w celu

strzeżenia jego praw kuratora w osobie Michała Radwańskiego z Łęk.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Piękosia w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Fryszak, dnia 30 marca 1910.

L. Prez. 773 (18) P./10 (5209)
O b w i e s z c z e n i e.

Dla III. nadzwyczajnej kadencji Sądów przysięgłych, których posiedzenia w c. k. sądzie krajowym karnym rozpoczęła się dnia 13 czerwca 1910 o godzinie 8-30 przed południem zamianowało Prezydium c. k. wyższego sądu krajowego przewodniczącym wiceprezydenta sądu krajowego Stanisława Miłaszewskiego, zaś zastępcami tegoż c. k. radców wyższego sądu krajowego: Sylwergo Dzierżyńskiego, Leona Szechowicza, Jakóba Löbensteina, Antoniego Piskozuba, Jana Wisłockiego, Jana Garlickiego, Wilhelma Jonasa, Stanisława Wierzbickiego, Kazimierza Janko i radców sądu krajowego Stanisława Obertyńskiego, Henryka Kwiatkowskiego i Tadeusza Rybickiego.

Z Prezydium c. k. Sądu krajowego karnego.

Lwów, dnia 4 maja 1910.

Obwieszczenie.

Wskutek rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z 20 października 1909 Dz. u. p. Nr. 163 wydane zostaną z dniem 1 stycznia 1910 nowe znaczki stemplowe.

Będą się różniły od dotychczasowych nie tylko barwą i oznaczeniem roku emisji (1910), lecz nadto tem, że — gdy obecnie jest 35 kategorii wartości — na przyszłość będzie ich tylko 27; mianowicie stemple za 6, 8, 60 i 80 halerzy, oraz za 12, 15, 30 i 40 koron przestaną istnieć.

Stempli dotychczasowych wolno używać tylko do 31 marca 1910.

Użycie ich po dniu 31 marca 1910 równać się będzie zupełnemu nieostemplowaniu i spowoduje szkodliwe skutki, przewidziane w ustawach należyłościowych.

W czasie od 1 marca do 31 maja 1910 włącznie te urzędy podatkowe i cłowe, w których sprzedaje się znaczki stemplowe, będą bezpłatnie wymieniali nie użyte znaczki stemplowe, wycofane z obiegu, na nowe, stosując się przytem do obowiązujących przepisów, które tu poniżej są streszczone.

Sprzedawcy znaczków stemplowych powinni zbedny zapas znaczków stemplowych dotychczasowych, to jest ten zapas, który przekracza ilość potrzebną im do sprzedaży w miesiącach styczniu, lutym i marcu 1910, wymienić na nowe przed 1 kwietnia 1910, zatem w ciągu miesiąca marca.

Po dniu 31 maja 1910 nie będzie się znaczków stemplowych wycofanych z obiegu, wymienić ani też nie wynagrodzi się szkody powstałej z ich zatrzymania.

Księgi przemysłowe i handlowe, tudzież blankiety na weksle, rachunki i t. p., na których umieszczone są znaczki stemplowe dawniejszych emisji, już przed 1 kwietnia 1910 wedle obowiązujących przepisów urzędownie przestampilowane, mogą być używane bez przeszkody także po dniu 31 marca 1910.

Powyższe zarządzenia dotyczą tylko ogólnych znaczków stemplowych.

Inne rodzaje materiału stemplowego, w szczególności urzędowe blankiety wekslowe i znaczki stemplowe, przeznaczone do opłaty podatku od obrotu papierami wartościowymi, pozostają na razie niezmienione.

Przepisy

o wymianie wycofanych z obiegu znaczków stemplowych z r. 1898 na nowe znaczki stemplowe z r. 1910.

Znaczków stemplowych, które wyszły z obiegu nie wolno przesyłać do wymiany pocztą; pocztowych posyłek z takimi znaczkami stemplowymi urzędy skarbowe nie będą przyjmowały.

Podania stron o wymianę są wolne od stempla.

Jeśli chodzi o wymianę większej ilości znaczków stemplowych, należy je przedłożyć pokładane w kopertach wedle kategorii wartości i na każdej kopercie wypisać ilość sztuk i wartość każdej sztuki.

Można żądać nowych znaczków o innych wartościach, zawsze jednak łączna kwota, na którą opiewają, musi być taka sama jak łączna kwota tych, które do wymiany przedłożono.

Przyjmować do wymiany może tylko odpowiedzialny urzędnik.

Wymiana następuje z reguły natychmiast, jeszcze w obecności strony.

Jeżeli jednak wspomniany urzędnik uzna, że nie może zaraz wymiany dokonać, w takim razie strona ma zastosować się do wskazówek, których jej urzędnik udzieli.

W szczególności, jeżeli zajęcia biurowe lub znaczna ilość znaczków stemplowych do wymiany przedłożonych nie dozwalają bezwzględnej wymiany, ma strona znaczki stemplowe, poukładane w wyżej określony sposób wedle kategorii wartości w osobnych kopertach, włożyć do jednej paczki i ją zapieczętować, lub w inny sposób trwale zamknąć (zalepić). Nadto dołączy strona spis znaczków do wymiany przedłożonych sporządzony na blankiecie, którego urząd dostarczy bezpłatnie. Ten blankiet zawiera także oświadczenie strony, że zgadza się, aby paczkę otworzono w jej nieobecności, a w obecności dwóch odpowiedzialnych urzędników i że uznaje tę ilość sztuk i tę wartość znaczków stemplowych, którą ci urzędnicy stwierdzą. Jeżeli paczka jest zapieczętowana, to także na spisie należy umieścić odcisk pieczętki.

Na stemple w ten sposób do wymiany przedłożone otrzyma strona potwierdzenie i wyznaczy się jej ustnie termin, w którym ma się zgłosić po odbiór nowych stempli.

Strona winna:

a) wyznaczonego terminu dotrzymać, a najpóźniej 8 czerwca 1910 po nowe znaczki się zgłosić i zarazem

b) wspomniane wyżej potwierdzenie urzędowi zwrócić.

W razie niezastosowania się do tych dwóch zarządzeń, narazi się strona na zwłokę, gdyż wydanie nowych stempli będzie wówczas zależało od uznania władzy przełożonej nad urzędem skuteczniejszym wymianę.

C. k. krajowa Dyrekcyja skarbu.

Lwów, dnia 14 grudnia 1909.

Prokopowicz.

Zl. 147.277/909

Kundmachung.

Zuvolge der Verordnung des k. k. Finanzministeriums vom 20 Oktober 1909. R. G. Bl. Nr. 163, werden vom 1 Jänner 1910 an geänderte Stempelmarken in Verschleiss gesetzt. Dieselben unterscheiden sich von den gegenwärtig im Verschleiss befindlichen nicht nur in der Farbe und durch die Jahreszahl der neuen Emission (1910), sondern ausserdem dadurch, dass, während gegenwärtig 35 Wertkategorien bestehen, in Hinkunft nur 27 sich im Verschleiss befinden werden; es werden nämlich die Stempelmarken zu 6, 8, 60 und 80 Heller ferner zu 12, 15, 30 und 40 Kronen nicht mehr zur Ausgabe gelangen.

Die bisherigen Stempelmarken dürfen nur bis zum 31 März 1910 verwendet werden. Die Verwendung derselben nach dem 31 März 1910 ist der Nichterfüllung der gesetzlichen Stempelpflicht gleichzuhalten und zieht die in den Gebührengesetzen vorgesehenen nachteiligen Folgen nach sich.

In der Zeit vom 1 März bis einschliesslich 31 Mai 1910 werden jene Steuerämter und Zollämter bei denen Stempelmarken verkauft werden, die ausser Gebrauch gesetzlich, unverwendet geliebten Stempelmarken unter Beobachtung der diesfalls geltenden, hier unten angeführten Vorschriften gegen neue Stempelmarken unentgeltlich auszuwechseln.

Die Stempelmarkenverschleisser haben ihre, den Bedarf in den Monaten Jänner, Februar und März 1910 überschreitenden Vorräte an ausser Gebrauch tretenden Stempelmarken gegen neue Marken vor dem 1 April 1910, daher im Laufe des Monats März umzuwechseln.

Nach dem 31 Mai 1910 findet weder eine Umwechslung noch eine Vergütung bezüglich der aus dem Verschleisse gezogenen Stempelmarken statt.

Gewerbs- und Handelsbücher, dann Blankette von Wechseln, Rechnungen u. s. w., auf welchen Stempelmarken früherer Emissionen durch vorschriftsmässige, vor dem 1 April 1910 erfolgte amtliche Überstempelung zur Verwendung gelangt sind, können auch nach diesem Zeitpunkte unbeanstandet in Gebrauch genommen werden.

Die obigen Anordnungen beziehen sich nur auf allgemeine Stempelmarken. In den übrigen Stempelmaterial-Gattungen, insbesondere in den amtlichen Wechselblanketten und Effekturnsatzsteuer-Stempelmarken tritt verläufig keine Änderung an.

Vorschriften

über die Auswechslung der ausser Verschleiss gesetzten Stempelmarken der Emission 1898 gegen neue Stempelmarken der Emission 1910.

Die ausgegoltene Stempelmarken dürfen nicht mittels Post zum Umtausche übersendet werden; Postsendungen mit solchen Stempelmarken werden von den Finanzämtern nicht angenommen.

Eingaben der Parteien um Auswechslung sind stemplefrei.

Wenn es sich um den Umtausch grösserer Mengen von Stempelmarken handelt, sind dieselben von den Parteien, nach den einzelnen Wertkategorien gesondert, im Kuwerts, welche mit der Kategorie und der Stückzahl der darin befindlichen Stempelmarken bezeichnet sind, zu übergeben.

Den Parteien steht es frei, die neuen Stempelmarken in beliebigen Wertkategorien zu verlangen, jedoch muss sich der Gesamtwert der alten und neuen Stempelmarken vollständig decken.

Die Übernahme der Stempelmarken zum Umtausche darf nur durch einen verantwortlichen Beamten erfolgen.

Die Auswechslung erfolgt in der Regel sofort in Gegenwart der Partei.

Wenn aber der erwähnte Beamte erklärt, dass er den Umtausch nicht sofort vollziehen kann, hat sich die Partei an die Weisungen zu halten, welche ihr der Beamte hiebei erteilen wird.

Die Partei hat insbesondere, wenn der Umtausch, sei es wegen der Geschäftsverhältnisse des Amtes sei es wegen der grossen Menge des überreichten Stempelmaterials nicht sofort in Gegenwart der Partei vollzogen werden kann, die auf die oben bezeichnete Art sortierten in besonderen Kuwerts verwahrten Stempelmarken in ein Paket hineinzulegen und das letztere zu versiegeln oder sonst dauernd zu verschliessen (zusammenzukleben). Ausserdem hat die Partei ein Übergabsverzeichnis der zum Umtausche überbrachten Stempelmarken anzuschliessen.

Dieses Verzeichnis ist auf einem bei dem Amte unentgeltlich erhältlichen Formulare zu verfassen. Dieses Formular enthält auch eine Erklärung der Partei, wonach sie zur Kenntnis nimmt, dass die Eröffnung des Paketes und die Konstatierung des Inhaltes desselben in Gegenwart zweier verantwortlicher Beamten stattfindet und wünsch sie sich mit dem Befunde der erwähnten Beamten einverstanden erklärt. Ist das Paket versiegelt, so ist das zum Verschlusse des Pakets benützte Siegel auf dem Übergabsverzeichnisse beizudrücken.

Über die auf obige Weise zur Auswechslung überreichten Stempelmarken erhält die Partei eine Übernahmeerscheinung und es wird ihr die Frist, in welcher sie behufs Übernahme der neuen Marken zu erscheinen hat, mündlich bekannt gegeben.

Behufs Übernahme hat die Partei:

a) die diesfalls bestimmte Frist einzuhalten und längstens bis 8 Juni 1910 zu dieser Übernahme zu erscheinen und zugleich

b) den oben bezeichneten Übernahmeerscheinung dem Amte rückzustellen.

Werden die obigen Anordnungen von der Partei nicht befolgt, so setzt sie sich einer Verzögerung des Umtausches aus, weil die Ausfolgung der neuen Stempelmarken in einem solchen Falle dem Ermessen der Behörde anheimgestellt bleibt, welche dem, den Umtausch vollziehenden Amte vorgesetzt ist.

K. k. Finanz-Landes-Direktion.

Lemberg, am 14 Dezember 1909.

Prokopowicz.

Ч. 147.277/909.

Оповіщення.

В наслідок розпорядження ц. к. Міністерства скарбу з 20 жовтня 1909 в. д. з. ч. 163 будуть видані з днем 1 січня 1910 нові стемплевi значки.

Они будуть різнитись від дотихчасових не лиш краскою і означенем року емісії (1910), але також тим, що підчас коли тепер єсть 35 категорій вартости — то на будуче буде їх лиш 27; іменно стемплі за 6, 8, 60 і 80 сотиків, як також за 12, 15, 30 і 40 корон, перестануть істнувати.

Дотеперішних стемплів вільно уживати лиш до 31 марта 1910.

Ужите їх по дни 31 марта 1910 буде рівнати ся цілковитому неостемпльованю і виліче некорисні наслідки, предвиджені в уставах належитостевих

В часі від 1 марта до 31 мая 1910 вклучно будуть ті податкові і цлові Уряди, в котрих продають ся стемплевi значки, безплатно вимінювати неужиті стемплевi значки, вицофані з обігу, на нові, примінюючи ся при сiм до обовязуючих приписів, які тут понизше суть подані.

Продавці стемплевих значків повинні злишний запас дотеперішних стемплевих значків, то єсть той запас, котрий перевишає скількість потрібну їм до продажи в місяцях січні, лютім і марті 1910, вимінати на нові перед 1 цвітня 1910, отже в протягу місяця марта.

По день 31 мая 1910 не буде ся стемплевих значків, вицофаніх з обігу, вимінювати, ані не винагородить ся шкоди, поветавшої з їх задержаня.

Промислові і торговельні книги, як також блянкети на векселі, рахунки і т. п., на котрих суть уміщені стемплевi значки давніших емісій, вже перед 1 цвітня 1910 після обовязуючих приписів урядово перестампльовані, можуть бути уживані без перепони також по дни 31 марта 1910.

Повишеі зарядження дотичуть лиш загальних стемплевих значків.

Інші роди стемплевого материялу, а саме урядові блянкети, векселеві і стемплевi значки, призначені до оплати податку рід обороту цінними паперами, остають на разі незмінені.

Приписи

о виміні вицофаніх з обігу стемплевих значків з р. 1898 на нові стемплевi значки з р. 1910.

Значків стемплевих, котрі вийшли з обігу, не вільно присилати до виміні поштою; поштових посилок з такими стемплевими значками скарбові Уряди не будуть приймати.

Поданя сторін о виміну суть вільні від стемпля. Если ходить о виміну більшої скількості стемплевих значків належить їх предложити поккладані в ковертах після категорій вартости і на кожній коверті виписати скількість штук і вартість кождої штуки.

Можна жадати нових значків о інших вартостях, заведігда однак загальна квота, на яку звучать, мусить бути така сама, як загальна квота тих, котрі до виміні предложено.

Приймати до виміні може лиш одвічальний урядник.

Виміна наступає по праву сейчас, еще в присутности сторони.

Если однак згаданий урядник узнаєть, що не може зараз доконати виміні в таким разі сторона має примінити ся до вказівок, котрих їй уділит урядник.

З окрема, если бюрові занятя, або значна скількість стемплевих значків до виміні предложених не дозволяють на безпроводочну виміну, має сторона стемплевi значки, поккладані в повише згаданий спосіб після категорій вартости в окремих ковертах, вложити до одной пачки і єї запечатати, або в инший спосіб тревало замкнути (заліпити).

Надто долучить сторона спис значків, споряджений на блянкеті, котрого Уряд достарчить безплатно. Той блянкет мистить також ослідчене сторони, що згоджує ся, щоби пачку отворено в єї неприсутности, а в присутности двох одвічальних урядників і що узнає ту скількість штук і ту вартість стемплевих значків, котру єї урядники свердять. Если пачка єсть запечатана, то також на списі належить умістити відтиски печатки.

На стемплі предложені до виміні в той спосіб сторона одержить потвердженє і визначить ся їй устно термін, в котрім має зголосити ся по відобранє нових стемплів.

Сторона повинна:

a) висначений термін додержати, а найпізнійше 8 червня 1910 по нові значки злосити ся і заравом

b) повише згаданє потвердженє звернути Урядови.

В разі непримінєня до тих двох заряджень, наразить ся сторона на проволочку, позаяк виданє нових стемплів буде тоді залежати від узнаня власти, зверхної над Урядом доконуючим виміну.

Ц. к. красва Дирекция скарбу.

Львів, дня 14 грудня 1909.

Прокопович.

Wykaz

kwot przypadających na pojedyncze okręgi szkolne na bezpłatne książki szkolne w języku polskim dla ubogich uczniów szkół ludowych na rok szkolny 1910/11 w stosunku do ilości dzieci do szkół uczęszczających w roku szkolnym 1909/10

Liczba parządkowa	C. k. Rada szkolna okręgowa	Ilość dzieci do szkół uczęszczających	Kwota przypadająca na polskie bezpłatne książki dla ubogich uczniów	
			K.	h.
1	Biała	15434	1300	49
2	Bóbrka	17797	1499	64
3	Bochnia	25570	2154	61
4	Bohorodczany	8408	708	53
5	Borszczów	15319	1290	85
6	Brody	12216	1029	39
7	Brzesko	21239	1789	65
8	Brzeźany	14625	1232	33
9	Brzozów	12474	1051	09
10	Buczacz	18091	1524	40
11	Chrzanów	21397	1802	96
12	Cieszanów	14985	1262	67
13	Czortków	14112	1189	10
14	Dąbrowa	11156	940	07
15	Dobromil	16567	1395	97
16	Dolina	14865	1252	56
17	Drohobycz	19730	1662	55
18	Gorlice	11933	1005	49
19	Gródek	12448	1048	89
20	Grybów	8792	740	89
21	Horodenka	10046	846	57
22	Husiatyn	5446	458	89
23	Jarosław	12842	1082	09
24	Jasło	13599	1145	88
25	Jaworów	11690	985	02
26	Kałuż	13501	1137	67
27	Kamionka	17442	1469	75
28	Kolbuszowa	13439	1132	44
29	Kołomyja	13806	1163	33
30	Kosów	7992	673	50
31	Kraków miejska	13850	1167	04
32	Kraków zamiejska	16599	1398	67
33	Krosno	10135	853	99
34	Limanowa	8781	739	99
35	Lisko	7800	657	30
36	Lwów miejska	18910	1593	41
37	Lwów zamiejska	28117	2369	22
38	Łańcut	17826	1502	13
39	Mielec	9031	760	99
40	Mościska	13296	1120	35
41	Myślenice	14305	1205	37
42	Nadwórna	7915	666	98
43	Nisko	9325	785	79
44	Nowy Sącz	14745	1242	45
45	Nowy Targ	12201	1028	09
46	Peczenizyn	4754	400	64
47	Pilzno	6871	578	96
48	Podgórze	10382	874	85
49	Podhajce	14313	1206	04
50	Przemysł	20663	1741	17
51	Przemysłany	14920	1257	19
52	Przeworsk	9541	803	99
53	Rawa	12810	1079	45
54	Rohatyn	17629	1485	45
55	Ropczyce	11012	927	93
56	Rudki	10400	876	33
57	Rzeszów	20493	1726	80
58	Sambor	13195	1111	84
59	Sanok	15373	1295	39
60	Skałat	15399	1297	54
61	Śniatyn	10575	891	07
62	Sokal	18845	1587	97
63	Stanisławów	19964	1682	27
64	Stary Sambor	7563	637	34
65	Stryj	18301	1542	12
66	Stryków	9854	830	32
67	Tarnobrzeg	11443	964	26
68	Tarnopol	19291	1625	51
69	Tarnów	17196	1448	97
70	Tłumacz	17001	1432	55
71	Trembowła	11058	931	83
72	Turka	7157	603	10
73	Wadowice	24580	2071	19
74	Wieliczka	14659	1235	19
75	Zaleszczyki	9837	828	88
76	Zbaraż	9190	774	37
77	Zborów	8905	750	41
78	Złoczów	19814	1669	58
79	Zółkiew	14693	1238	06
80	Zydaczów	12350	1040	68
81	Żywiec	12097	1019	39
Razem . . .		1121925	94537	67

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
Lwów, 23 kwietnia 1909.

L. cz. C. I. 161/10 (1) (5304)

Edykt.

Przeciw Antoniemu Witkowskiemu i Franciszkowi Cymbała, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu tut. przez Spółkę oszczędności i pożyczek w Podszumlanicach pozew o zapłacenie kwoty 437 kor. 50 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na dzień 9 maja 1910 o godzinie 8 rano, biuro Nr. 8.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana dr. Józefa Füllenbauma adw. w Boleszowcach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Boleszowce, dnia 21 kwietnia 1910.

L. cz. C. II. 200/10 (1) (5251)

Edykt.

Przeciw Janowi Madejowi poprzednio w Łętowni zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nisku przez Stanisława Stańkę pozew o 377 kor. 60 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono ustną rozprawę w tut. sądzie biurze Nr. 1 na dzień 4 maja 1910 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw Jana Madeja ustanawia się pana Franciszka Kostyrę wójta w Łętowni, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Madeja w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nisko, dnia 25 kwietnia 1910.

L. cz. C. III. 194/10 (1) (5319)

Edykt.

Przeciw Andrzejowi i Maryannie Folegą, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Żywcu przez Wojciecha Szumlana i Józefa Gołucha pozew o 311 kor. 42 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin na dzień 20 maja 1910 o godzinie 10 rano, sala Nr. 9.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana dr. Władysława Bogdaniego w Żywcu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Żywiec, dnia 26 kwietnia 1910.

L. cz. C. I. 220/10 (1) (5261)

Edykt.

Przeciw niewiadomym Mikołajowi Janiszewskiemu i Filomenii Janiszewskiej, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Trembowli przez Aniełę Morozowicz pozew o 260 kor. i 48 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczona została audyencya do rozprawy na dzień 19 maja 1910 o godzinie 9 rano, biuro Nr. 12.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana dr. Frischa adw. w Trembowli, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni sami w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Trembowla, dnia 15 kwietnia 1910.

L. cz. C. I. 3/10 (2) (5247)

Edykt.

Przeciw Petroneli z Kobanich Zastępowej z Gładyszowa, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Golicach przez Jaua Zastępe w Sokole pozew o 235 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do rozprawy na dzień 23 maja 1910 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw Petroneli z Kobanich Zastępowej ustanawia się pana adw. dr. Radomyskiego w Gorlicach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Petronelę z Kobanich Zastępową w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Gorlice, dnia 16 kwietnia 1910.

L. cz. C. II. 169/10 (5262)

Edykt.

Przeciw Esterze Freudzie Steinkohl zam. Schmerholz, Samuelowi Steinkohl false Hartenig, Mordkowi Steinkohl false Hartenig, Gitli Steinkohl false Hartenig i nielet. Nuchimowi Leible Steinkohl false Sagerowi których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zabłotowie przez Tilę Fuchs zam. Steinkohl pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 1001 kg. Zabłotów.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin do rozprawy na dzień 24 maja 1910 o godzinie 8 rano, biuro Nr. 16.

Celem strzeżenia praw Estery zam. Schmerholz, Samuela, Mordka, Gitli Steinkohlów false Hartingów, oraz Nuchima Leible Steinkobla false Sagera ustanawia się pana dr. Pinkasa Erdheima adwokata w Zabłotowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyznaczonych wyżej kurandów w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zabłotów, dnia 6 maja 1910.

L. cz. C. I. 137/10 (1) (5318 1—3)

Przeciw Wawrzyńcowi Okapię, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Skałacie przez Macieja Czaczkę w Horodnicy pozew o 260 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 23 maja 1910 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw powyższego ustanawia się pana dr. Gottfrieda, adw. w Skałacie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Skałat, dnia 20 kwietnia 1910.

L. cz. C. I. 155/10 (1) (5244)

Przeciw Rozalii Data po Jędrzejcu ze Starej wsi, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Brzozowie przez Józefa Datę po Jędrzejcu w Starej wsi pozew o zapłatę 350 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 24 maja 1910 o godzinie 9 rano, biuro Nr. 15.

Celem strzeżenia praw kurandki ustanawia się pana Józefa Żmudę naczelnika gminy w Starej wsi, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandkę w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Brzozów, dnia 19 kwietnia 1910.

L. cz. C. II. 170/10 (1) (5306)

Edykt.

Przeciw Janowi Chrzastowskiemu i Paulinie Chrzastowskiej przedtem w Młyniskach zamieszkałym, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Budzanowie przez Mykietę Kieczora rolnika w Młyniskach, pozew o 500 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 25 maja 1910 o godzinie 9 rano, biuro Nr. 6.

Celem strzeżenia praw Jaua Chrzastowskiego i Pauliny Chrzastowskiej ustanawia się pana Teodora Kasparka zastępcę c. k. notaryusza w Budzanowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Chrzastowskiego i Paulinę Chrzastowską w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni sami w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Budzanów, dnia 27 kwietnia 1910.

L. cz. C. II. 143/10 (1) (5314)

Przeciw Hańce Mikołajów, Dmytrowi Hrycyna, Mykiesie Ilków i Naście Diaków, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Olesku przez Iwana Dmytrów pozew o uznanie prawa własności.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin do ustnej rozprawy na dzień 31 maja 1910 o godzinie 8 rano w biurze Nr. 9.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana Emila Witkiewicza c. k. notaryusza w Olesku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Olesko, dnia 19 kwietnia 1910.

L. cz. C. I. 67/10 (1) (5315)

Edykt.

Przeciw Antoniemu Grendusowi i tow. w Zabłotcach, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Radymnie przez Annę z Grendusów Brodą w Zabłotcach pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 50 kg. Zabłotce w drodze publicznej licytacji.

Na podstawie pozwu wyznaczony jest termin do rozprawy na dzień 31 maja 1910 o godzinie 10 rano w sali rozpraw Nr. 6 (główny budynek sądowy).

Celem strzeżenia praw Antoniego Grend-

dusa ustanawia się pana Fedka Niecko gospodarza w Zabłotcach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyżej wspomnianego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Radymno, dnia 28 kwietnia 1910.

L. cz. Cg. I. 98/10 (2) (4571)

Edykt.

Przeciw Janowi Dąbrowskiemu z Gruszowa wielkiego, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnowie przez Salamona Wiluera kupca w Frysztaku, pozew o unieważnienie kontraktu.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę na dzień 13 kwietnia 1910 o godzinie 9 rano, biuro Nr. 12.

Celem strzeżenia praw Jana Dąbrowskiego ustanawia się p. adwokata dr. Flaura w Tarnowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyżej pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Tarnów, dnia 29 marca 1910.

L. cz. Cw. II. 879/10 (3) (5228)

Edykt.

Przeciw Michałowi Wasilowskiemu i dr. Stanisławowi Mostowskiemu, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie przez Bank ludowy w Krakowie pozew o 500 kor.

Na podstawie pozwu wydany został nakaz zapłaty do l. cz. Cw. II. 879/10 (1).

Celem strzeżenia praw Michała Wasilowskiego i dr. Stanisława Mostowskiego ustanawia się pana dr. Joachima Grossa adwokata w Krakowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandów w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy
Oddział IV.
Kraków, dnia 18 kwietnia 1910.

L. 184/10 (4709 1—3)

Obwieszczenie.

C. k. Izba notaryalna w Krakowie wzywa niniejszym po myśli § 29 ust. not. osoby interesowane, roszcujące sobie pretensje do kaucyi urzędowej s. p. Brunona Rogalskiego c. k. notaryusza w Dobczycach, a to z czasów jego urzędowania tamże od dnia 26 sierpnia 1876 roku do dnia 4 lutego 1909 roku, jak również roszcujące sobie pretensje do kaucyi urzędowej zastępcy tegoż c. k. notaryusza dr. Kazimierza Więckowskiego za czas od dnia 10 lutego 1909 roku do dnia 4 stycznia 1910 roku, aby pretensje te w w przeciągu sześciu miesięcy od dnia obwieszczenia (trzeciście) zamieszczenia tego obwieszczenia w części urzędowej „Gazety Lwowskiej” licząc, tem pewniej do c. k. Izby notaryalnej w Krakowie zgłoszyły, ile że po bezskutecznym upływie określonego terminu, bez względu na ich pretensje, kaucye powyższe od węgla kaucyjnego zwolnione i prawnemu właścicielowi wydane zostaną.

C. k. Izba notaryalna.
Kraków, dnia 23 kwietnia 1910.

Kuratele.

L. cz. P. 22/10 (8) (4498 2—3)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Ignacego Turkiewicza w Czerwonogrodzie.

Kuratorem jego ustanowiono Karola Górskiego rolnika w Czerwonogrodzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Truste, dnia 18 marca 1910.

L. cz. P. 40/10 (5) (4588 2—3)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Fedora Roszczuka Andrija w Tyszkowcach.

Kuratorem jego ustanowiono Hrycia Dmyterka Ilka w Tyszkowcach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Horodenka, dnia 17 marca 1910.

L. cz. P. XVI. 79/9 (5/XI.) (4321 2—3)

Edykt.

Zawieszoną nad Karolem Königiem, c. i k. kapitanem 56 p. p. rezolucją z 10 lipca 1909 L. XVI. 6,9 kuratela z powodu choroby umysłowej zostaje obecnie uchyloną.

C. k. Sąd powiatowy cywilny, Oddział XI.
Kraków, dnia 24 marca 1910.

L. cz. P. XVIII. 57/10 (5) (4508 1-3)
E d y k t.

C. k. Sąd powiatowy S. I. we Lwowie ustanawia się na podstawie udzielonego przez c. k. sąd krajowy ewilny we Lwowie uchwałą z dnia 25 marca 1910 L. cz. Ne. VII. 2112/910 zatwierdzenia, kuratelę nad Juliuszem Winterem we Lwowie z powodu stwierdzonej przez znawców choroby umysłowej (paralysis progressiva), a kuratorem ustanawia p. Kornela Wintera radcę Dworu we Lwowie, 3 Maja 8.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XVIII.
Lwów, dnia 30 marca 1910.

Spadki.

L. cz. A. 289/9 (4) (4813 3-3)
E d y k t.

z wezwaniem nieznanego Sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Ottynii zawiadamia, że w dniu 27 października 1909 w Hołoskowie zmarł Antoni Opiekun rodem z Nowego Sącza bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysłuży prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszym tych wszystkich, którzy do tego spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia ponieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując je wnieśli oświadczenie do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego Wasyl Sołowczuk kuratorem został ustanowiony będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Ottynia, dnia 13 listopada 1909.

L. cz. A. 234/5 (6) (4821 3-3)
E d y k t.

z wezwaniem nieznanego sądowni dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Sokalu zawiadamia, że w dniu 7 marca 1905 w Zakładzie dla obłąkanych w Kulparkowie zmarł Jan Karasiński, adiunkt podatkowy w Sokalu, bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysłuży prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszym tych wszystkich, którzy do tego spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego p. adwokat dr. Wejda kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sokal, dnia 23 lutego 1910.

L. cz. A. 28/10 (7) (5018 3-3)
E d y k t.

z wezwaniem nieznanego Sądowi dziedziców.

C. k. sąd powiatowy w Tuchowie ogłasza, że w dniu 24 grudnia 1909 w Zalasow zmarła Anna Kawa bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysłuży prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszym tych wszystkich, którzy do tego spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego adw. dr. Stanisław Iglatowski z Tuchowa kuratorem został ustanowiony będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tuchów, dnia 19 kwietnia 1910.

L. cz. A. IX. 251/9 (13) (4686 3-3)
E d y k t.

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy O. IX. w Tarnopolu ogłasza, że dnia 11 lutego 1909 w Dikowcach zmarła Tekla z Boluchów Kiryk, pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli,

w którym ustanawia dziedzicem Stefana Kiryka.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Jewki z Kiryków Stanik nie jest znane, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego zgłosiła się w tutejszym sądzie i wnieśli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Iwanem Horosijem ustanowionym dla nieobecnej Jewki z Kiryków Stanik.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX
Tarnopol, dnia 24 marca 1910.

L. cz. A. 37/10 (6) (4641 3-3)
E d y k t.

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że w dniu 3 stycznia 1910 w Ustrzykach zmarł Benjamin Wolf Seifert bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ Sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysłuży prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszym tych wszystkich, którzy do tego spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w ciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego p. dr. Rejsnera, adwokat krajowy w Ustrzykach, kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Ustrzyki dolne, dnia 25 marca 1910.

L. cz. A. IV. 16/10 (4) (5046 3-3)
E d y k t.

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Kopyczyńcach ogłasza, że dnia 3 listopada 1892 w Kociubinie zmarła Anna Grodecka, nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Anny Grodeckiej i Antoniny Pomoczańskiej nie jest znane, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosiły się w tutejszym sądzie i wnieśli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Hryńkiem Szyjka z Kociubinie ustanowionym dla nieobecnych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kopyczyńce, dnia 31 marca 1910.

L. cz. A. V. 490/8 (10) (5078 3-3)
E d y k t.

C. k. Sąd powiatowy S. I. we Lwowie podaje do wiadomości, iż dnia 12 kwietnia 1909 zeszedł ze świata bł. p. Benjamin Landes w Berlinie, nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ Sąd niema wiadomości, czy i które osoby mają prawo do tego spadku, przeto wzywa wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawa do spadku, by w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc zgłosili się z prawami swoimi do tego Sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia, wnieśli oświadczenie się dziedzicami, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasem dr. Jan Kasparek, adw. kraj. we Lwowie ustanowiony został kuratorem spuścizny, przeprowadzony byłby z tymi i tym przyznany, którzy oświadcza się dziedzicami i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nieprzyjęta lub jeżeliby się nikt nie oświadczył dziedzicem, cały spadek zostałby przez Państwo jako bezdziedziczny zabrany.

C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział V.
Lwów, dnia 15 kwietnia 1910.

L. cz. A. 147/10 (6) (4634 3-3)
E d y k t.

zweołujący wierzycieli spadku.
C. k. sąd powiatowy w Nisku Oddział I. wzywa wszystkich tych, którzy jako wierzyciele mają pretensję do spadku po nadporęczniku 40 p. p. Gustawie Juliuszu 2-a im. Döblu zmarłym dnia 28 lutego 1910 w Nisku bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli ażeby w celu zgłoszenia i wykazania swych pretensyj zgłosili do niego w 1 października 1910 o godz. 9 przed południem, albo też na piśmie aż do tego dnia swe żądania wnieśli, w przeciwnym bowiem razie, o ileby nie przysługiwało im prawo zastawu, utracą wszelkie dalsze prawa do spadku, gdyby tenże przez wypłacenie zgłoszonych pretensyj wyczerpanym został.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nisko, dnia 28 marca 1910.

Doniesienia prywatne.

Parowa Fabryka wyrobów stolarskich

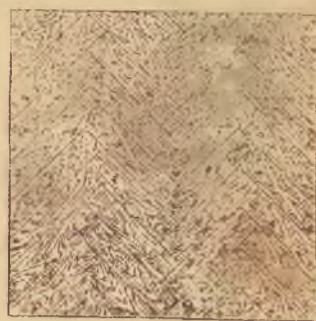
i parkietów

BRACI WCZELAK

we Lwowie,
ul. Łyczakowska l. 27,

wykonuje

okna, drzwi, bramy
i t. p. roboty budo-
wiane, utrzymuje na

składzie wielki zapas deszczulek posadzkowych i parkietów z dobrze wysuszonego materiału, jakoteż opaski (okładzinki), listwy do podług, rozmaite profile dla Pp. stolarzy, cieśli i t. d.

Fabryka przyjmuje do tarcia i strugania deski na podłogi, oraz wszelkie roboty stolarskie.

Skutki posuchy wiosennej

Łagodzi wybornie a przytem użyźnia zasiewy jako nawóz pogłówny sopletra chilijska zawierająca 15-16% azotu. Sprzedajemy ją po cenach oryginalnych, jak nie-mniej inna nawozy sztuczne własnej fabrykacji.

PIERWSZE GALICYJSKIE TOWARZYSTWO AKC.
DLA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO
Lwów, Kościuszki 18, parter.

Obwieszczenie.

XIII. Zwyczajne Ogólne Zgromadzenie

członków Powszechnego Związku kredytowego w Mielcu,

odbędzie się

dnia 17 maja b. r. o godzinie 11 przed południem w biurze Towarzystwa z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
3. Odczytanie sprawozdania rewizora z odbytej dnia 2 maja 1909 rewizji przepisanej ustawą z dnia 10 czerwca 1903 Nr. 133 Dz. u. p. wraz z uwagami Wydziału Powszechnego Związku we Lwowie.
4. Oświadczenie się Rady nadzorczej co do wyniku rewizji, tudzież uchwały dotyczące sprawozdania, jakoteż przyjęcie takowego wraz z uwagami Związku do wiadomości.
5. Wniosek Rady nadzorczej co do zużytkowania czystego zysku.
6. Wnioski członków.

Dyrekcya Powszechnego Związku kredytowego w Mielcu,
stow. zarej. z ogran. 5-krotną poręką,

Alter Blattberg. Juda Kohn. Chaim Hermele jun.

Obwieszczenie.

W dniu 23 maja 1910, o godzinie 6-tej wieczorem

odbędzie się

w budynku sądowym w sali rozpraw Nr. I.

III. Zwyczajne Walne Zebranie

Towarzystwa gospodarczego urzędników w Kosowie

z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi i Rady nadzorczej za rok 1909.
2. Wybór komisji rewizyjnej i udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.
3. Wnioski Rady nadzorczej rozdziału zysków i strat.
4. Wybór uzupełniającego Rady nadzorczej.
5. Zatwierdzenie uzupełniającego wyboru członków Dyrekcyi.
6. Wypłata udziałów.
7. Wnioski członków.

BLUSZCZ

NAJWIEKSZE I NAJPOCZYTNIEJSZE PISMO TYGODNIOWE
DLA KOBIET, LITERACKO-SPOŁECZNE, ILUSTROWANE, PO-
MIESZCZA PRACE PIERWSZORZĘDNYCH SIŁ LITERACKICH:

artykuły wstępne,
artykuły treści społecznej,
omawiające chwilę bieżącą,
i poruszające najżywotniej-
sze sprawy dotyczące kobiet.

Powieści. — Nowele.

Prócz nowel piór najeelniejszych
BLUSZCZ w roku 1910 drukować
będzie powieści:
Kazimierza TETMAJERA GRA FAL
(początek przygotowane dla nowych
prenumeratorów) **M. Wierzbńskiego**
„ŚWIĘTY FEN“ i inne.

**Dodatki poświęcone łączności kół kobiecych
na ziemiach polskich.**

DODATKI KSIĄŻKOWE w arkuszach, zawierają Powieści i No-
wele znakomitych autorów obcych.

DZIAŁ KOSMETYKI
Rady i wskazówki zachowa-
nia higieny piękności.

**DZIAŁ GOSPODARSTWA
DOMOWEGO.**

**Przepisy kulinarne
i t. p.**

Numery okazowe wysy-
łane na żądanie franko
i gratis.

Odrębną część pisma stanowi

DZIAŁ MÓD

Jedyny i najobszerniejszy ze wszystkich, jakie są w pi-
smach polskich, który zawiera rocznie przeszło 4000
rysunków najświeższych modeli paryskich: sukien, okryć
i kapeluszy damskich. — Osobne dodatki z ubraniami dzie-
cięcimi. — Bielizna. — **Wzory robót kobiecych**,
jak: hafty, gipiury, monogramy, roboty szydełkowe i t. p.

Niezależnie od powyższego działu „BLUSZCZ“ dodaje:

26 wielkich tablic krojów,

dających możliwość wykonywania różnych ubiorów i robót
w domu.

Dla zapewnienia sobie powieści pierwszorzędnych
„BLUSZCZ“ ogłasza na 1-go Kwietnia 1910 r.

Konkurs z nagrodą rb. 1000

na powieść obycza-
jową, współczesną.

Prenumeratę przyjmują w Cesarstwie Austriackim: we Lwowie: Główna Ekspedycja „BLUSZCZU“, Pasaż Hausmana 9. W Krakowie: D. E. Friedlein.
Prenumerata „BLUSZCZU“ wynosi kwartalnie koron 5, z przesyłką pocztową koron 6 hal. 60. Adres Redakcyi i Administracyi „BLUSZCZU“ War-
szawa, Nowy-Świat 41.

TYGODNIK ILLUSTROWANY

50 lat
istnienia.

50 lat
istnienia.

najstarsze, najpoczytniejsze obrazkowe pismo polskie.

Tygodnik Ilustrowany

daje najpełniejszy obraz życia polskiego w trzech zaborach pod względem lite-
rackim, artystycznym, społecznym i politycznym.

Tygodnik Ilustrowany

zasilają wszyscy najznakomitsi pisarze polscy i najwybitniejsi nasi artyści.

W roku bieżącym zamieszcza TYGODNIK najświeższy znakomity utwór **Wiktora Gomulickiego:**

„CAR WIDMO“

rzecz osnuta na tle stosunków rosyjsko-polskich z czasów Samozwańców.

Kroniki tygodniowe BOLESŁAWA PRUSA.

„Galicya w obrazach“

z szczególniejszym uwzględnieniem Krakowa i Lwowa. Stały dział obficie ilustrowany.

Dodatki nadzwyczajne. — Reprodukcyje barwne. — Reprodukcyje dwubarwne.

Nadzwyczajne premium Jubileuszowe Tygodnika Ilustrowanego.

W roku 1910 jako upominek jubileuszowy ofiaruje Tygodnik Ilustrowany wszystkim swoim prenumeratom bez żadnej dopłaty
12-to tomową Bibliotekę p. t. „CIEKAWY POWIEŚCI“, poświęconą najwybitniejszym powieściom i romansom polskim i obcym, oraz zupełnie bezpłatnie
WIELKIE JUBILEUSZOWE PREMIUM DUCH PRUSKI, cykl kolorowanych kartonów, wykonany przez artystę Wojciecha Kossaka.

Na żądanie wysyłamy tomy (Ciekawe Powieści) w bardzo pięknej, ozdobnej, płóciennej oprawie, za dopłatą za tom 50 hal., to jest kwartalnie
za 3 tomy 1 kor. 50 hal.

Prenumeratę przyjmują:

Administracya „Tygodnika Ilustrowanego“ we Lwowie, Pasaż Hausmana l. 9,

oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

we Lwowie:

kwartalnie 6 ko. 80 hal., z oprawą książek	8 kor. 30 hal.
półrocznie 13 kor. 60 hal., „ „	16 kor. 60 hal.
rocznie 27 kor. 20 hal., „ „	33 kor. 20 hal.

w Galicyi z przesyłką pocztową:

kwartalnie 7 kor. 20 hal., z oprawą książek	8 kor. 70 hal.
półrocznie 14 kor. 40 hal., „ „	17 kor. 40 hal.
rocznie 28 kor. 80 hal., „ „	34 kor. 80 hal.

Numera okazowe i prospekty bezpłatnie.

Najtańsze i najnowsze

welny na suknie damskie, jedwabie, zefiry, perkalę, woale poleca magazyn

CSERNAK i PAWŁOWSKI

Lwów, ul. Halicka l. 20 (róg Wałowej).
Olbrzymi wybór. Ceny zdumiewająco niskie.

DROBNE OGŁOSZENIA

od wyrazu petitem 3 halerze, tłustym petitem 4 halerze.

Lwów, ul. Hetmańska 4.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
JULIANA DĄBROWSKIEGO
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwia można pocztą i przez korespondencyjną.

S. BILBEL

Lwów,
ul. Sykstuska l. 18,
pierwszorzędny magazyn i pracownia
UBRAŃ MĘSKICH
założony w r. 1870

dostarcza w ABONAMENCIE na sposób angielski **UBRANIA** w najwytworniejszym smaku dla Panów, mundurki studenckie i uniformy dla P. T. Panów Urzędników.

Na żądanie wysyła na prowincję swego przykrawacza z kolekcją wzorów.

Do każdego ubrania dołączony jest czek na dwukrotne bezpłatne odprawowanie tegoż.

DOM
spedycyjny i komisowy.

Przedsiębiorstwo
przewożenia i transportu mebli.

Zakład przechowania mebli.

Caro i Jellinek

Spółka z ogran. poręką,

Lwów, ul. Kościuszki 22.

Adres dla telegramów: CAROLINEK, Lwów.

Przeprowadzki
miejskowe.

Spedycya, oclenie i do-
wóz wszelkich przesyłek
kolejowych.

Opakowanie mebli.

Nr. telefonu 254.

Poszukuje się kupna
starych **MEBLI** mahoniowych
ale w dobrym stanie.

Zgłoszenia pod „MEBLE“ Biuro ogłoszeń, pasaż
Hausmana 9, Lwów.

Przybory kancelaryjne

najtaniej

STANISŁAW ABL

Lwów, ul. Sykstuska 3. Telefon 824.

Przez c. k. Namiestnictwo konces.
przedsiębiorstwo detektywów prywatn.
Wiktora Kowalskiego
w **Przemysłu, Rynek 10,**

poleca swe usługi do wszelkich dyskretnych
badań i nadzorów, dochodzeń, wyjaśnień
sprawdzeń stanu majątkowego i wysokości
posagu, ustaleń wątpliwych paktów i t. p.

3 lub 4 Panów przyjmie na obiady którzy re-
fleksują na wybredny domowy wikt, ul. Frie-
driechów 5, III. p.

⚠ **ostrzeżenie!** Kupujcie tylko Primusy szwedzkie
najlepsze. Cenniki opłatnie. Wayde i Pietrzycki
Lwów, Pasaż Mikołascha.

Na Sezon bieżący

zaopatrzyłem mój skład

przy ulicy Kopernika 2 we Lwowie od r. 1863 istniejący
w wyroby wszelkiego rodzaju z zakresu

siodlarstwa — rymarstwa — kufernictwa

a mianowicie:

ZAPRZEGI — SIODŁA — KUFRY — TORBY DO PODRÓŻY — PORT-
FELE — PORTMONETKI — TOREBKI DAMSKIE — TEKI — KASETY
SZELKI — SZLEJKI — HALSZTUKI — KAGAŃCE — STYKI — HA-
RAPHY — BATOGI — SMYCZE — CZAPRAKI

Wszystko tylko wyrobu pracowni własnej — przeło bez konkurencji!
po cenach możliwie najprzystępniejszych.

! Dostawca dla c. k. Rządu!
Wyłączny dostawca wyrobów skórzanych
dla c. k. Dystryktu Poczty!

M. Walichiewicz.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny Bank hipoteczny we Lwowie

Filie:

w Krakowie
w Czerniowcach
w Tarnopolu

Ekspozytury:

w Stanisławowie
w Podwołoczyskach
w Nowosielicy

KANTOR WYMIANY

kupuje i sprzedaje

wszelkie papiery wartościowe i monety po najdokładniejszym kursie dziennym, nie
licząc żadnej prowizji.

Zlecenia giełdowe

uskutecznia się pod najprzystępniejszymi warunkami i udziela wszelkich informacji
co do pewnej i korzystnej **Lokacyi kapitałów.**

Wszelkie kupony i wylosowane papiery wartościowe wypłaca się bez potrącenia prowizji i kosztów.

Bezpłatne przeglądanie numerów losów i innych papierów podlegających losowaniu.

Ubezpieczenie losów przed stratą z powodu wylosowania.

Oddział depozytowy

przyjmuje wkładki na rachunek bieżący, na które wydaje na żądanie książeczki, bierze
do przechowania papiery wartościowe i udziela na nie zaliczek.

Nadto zaprowadzono na wzór instytucyj zagranicznych tak zwane

Schowki depozytowe (Safe Deposits).

Za opłatą 50 do 70 kor. rocznie, depozytariusz otrzymuje w stalowej kasie panciernej schowek do wyłącznego użytku
i pod własnym kluczem, gdzie bezpiecznie a dyskretnie przechowywać może swoje mienie lub ważne dokumenty.

W tym kierunku poczynił Bank hipoteczny jak najdalej idące zarządzenia. Przepisy odnoszące się do tego rodzaju
depozytów otrzymać można bezpłatnie w oddziale depozytowym.